

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Δικ. Β. Βιοδημήσιου
Κεντρού

ΑΘΗΝΑ: ΝΟΕΜΒΡΗΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1983 – ΧΡΟΝΟΣ Δ΄ ΤΕΥΧΟΣ 47-48

Συντακτική Επιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ – ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ – ΝΙΚΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ

Διεύθυνση: ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ – Αχαρνών 208 – 112 52 Αθήνα – Τηλ. 8649.476

Το Βιρσοδεψείο πρόκληση για το όραμα της ανάπτυξης

1. «Η αποκέντρωση είναι η μεγάλη πολιτική ελπίδα και ο μόνος δρόμος για την ανάπτυξη». Στο συμπέρασμα αυτό κατάληξαν σχεδόν με ομοφωνία, όλες οι πτέρυγες της Ελληνικής Βουλής κατά τη συζήτηση της 13 Δεκέμβρη 1983, του Νομοσχεδίου για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η αποκέντρωση όμως αυτή, κατά τη γνώμη τη δική μας, πρέπει να μη σταθεί στην επιφάνεια και στους τύπους. Σε κάποιους Νόμους και σε κάποιες μεταθέσεις υπαλλήλων στην Επαρχία. Σε κάποιες Διακηρύξεις που θα είναι για να ικανοποιηθούν οι βαθύτερες λαϊκές διεκδικήσεις, που όμως θα περιορίζονται ή και θα χτυπιούνται κατακέφαλα από τις «δήθεν γενικού συμφέροντος αντίθετες Κυβερνητικές αποφάσεις»... «Ναι μεν, αλλά ο λαός, όσο καλοπροαιρετος κι αν είναι, αγνοεί το πραγματικό του συμφέρον και μεις οι φωτισμένοι που σπουδάσαμε στην Ευρώπη... θα του το υποδείξουμε και στην ανάγκη θα του το... επιβάλουμε...». (Λόγια που σ' αφήνουν με το στόμα ανοιχτό κι απελπισμένο, σαν καταλαβαίνεις πως μιλάς σε αρμόδιους κουφούς και άχρηστα φλύαρους).

Η αποκέντρωση πρέπει σ' αυτό τον τόπο να σημάνει μια Επανάσταση. Να φτάσει το

μαχαίρι της ίσαμε το κόκκαλο της Νεοελληνικής πραγματικότητας. Να αναστατώσει τη ζωή κυριολεκτικά. Να την πάρει από το Κέντρο και να τη μεταθέσει στην Επαρχία. Να την αποσπάσει απτά χέρια μιας ολογαρχίας του Κέντρου (υπαλληλικής-πραγματογνωμόνων κλπ. όπως θέλετε ονομάστε την) καταστημένης και να την παραδόσει στα χέρια του Ανώνυμου Λαού... Άλλωστε, αυτό σε τελευταία ανάλυση, σημαίνει και Δημοκρατία, αν θέλουμε να μη παίζουμε με τις λέξεις. Αυτό σημαίνει ότι οι θεσμοί του Πολιτεύματος έχουν ουσιαστικό και λει-

H «KONITSA»

Για τον καινούργιο χρόνο 1984
απευθύνει χαιρετισμό
σ' όλους τους συμπατριώτες μας
και εύχεται
πρόοδο στο έργο
της Ανάστασης του τόπου μας.

τουργικό περιεχόμενο. Ότι ο πολίτης αυτής της χώρας συμμετέχει σ' όλο το φάσμα της αναπτυξιακής διαδικασίας, από τον προγραμματισμό σε τοπικό επίπεδο μέχρι τον Εθνικό Πρόγραμματισμό. Ότι ο ρόλος του πολίτη αυτής της χώρας, δεν περιορίζεται στον με χίλια δυο τερτίπια παγιδευμένο ψηφοφόρο της επαναλαμβανόμενης σε μικρά και μεγάλα χρονικά διαστήματα εκλογικής διαδικασίας, που λέγεται και ρόλος νεροχούβαλητή, αλλά στο ρόλο του κυρίαρχου, που «βουλεύεται, αποφασίζει και δουλεύει, και δεν... δουλεύεται, βολεύει κάποιους και τον αποφασίζουν».

2. Για να λειτουργήσει βέβαια μια Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι απαραίτητος ο Πλουραλισμός καθώς λέγεται... ο πολυκομματισμός. Ν' ακούονται όλες οι φωνές. Να βγαίνουν στην επιφάνεια όλα τα φεύματα. Να γίνονται σε βάθος όλες οι απαραίτητες ζυμώσεις, για να βρίσκεται ανεμπόδιστα ο σωστός δρόμος. Να καταγγέλονται και ν' απομονώνονται οι κάλπικοι, τα τερτίπια και οι μηχανισμοί που τα προωθούν.

Η δομή όμως των κομμάτων, έτσι όπως τελικά λειτουργούν (σα μηχανισμοί κατάχτησης της Κεντρικής εξουσίας-μηχανισμοί μάχης) είναι συγκεντρωτική. Και καθώς φαίνεται, για πολλά ακόμα χρόνια, με διάφορες δικαιολογίες ή προφάσεις, τα κόμματα θα παραμένουν στον τόπο μας οφαντισμοί συγκεντρωτικοί. Παρ' όλα τα αντίθετα που διακηρύσσονται κι όλες τις ψευδαισθήσεις κάποιων «αφελών» που εκλαμβάνουν το δικαίωμα να συμμετέχουν σε μια σύσκεψη και να εκφράζουν και τη «γνώμη τους», σα δικαίωμα και στην απόφαση, πούναι και το πιο κρίσιμο. Κι όλα αυτά σημαίνουν πως η αρχή της αποκέντρωσης παραμένει λόγος κενός, αφού είναι φανερό, πως οι νόμοι και τα διατάγματα πάνε περίπατο, όταν η «συγκεντρωτική γραμμή» θα διώχνεται από την πόρτα, αλλά θα ξανάρχεται και θρονιάζεται απ' το παράθυρο σα κομματικό συμφέρο και κομματική γραμμή.

3. Στο σημείο αυτό η Συνείδηση του πολίτη καλείται σε μια ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ. Θα υπάρξουν στιγμές που οφείλει ο καθένας μας να πάρει τη Μεγάλη Απόφαση. «Θάναι με μας ή με το Λιοντάρι;» Θ' αντιμετωπίσει

καθαρά και ξάστερα (χριτικά εξονυχισμένα) το θέμα απ' την πλευρά του τόπου του ή απ' την πλευρά του κόμματος; Και δε μιλάει κανένας εδώ πέρα για τυφλό τοπικισμό ούτε και (απ' την άλλη μεριά) για καθημερινό ολοκληρωτισμό του κόμματος. Εδώ το θέμα, (μια και στα κόμματα δεν υπάρχει δομή αποκέντρωτη, ή αν θέλετε, δεν υπάρχουν μέσα στα κόμματα μικρές-μικρές δημοκρατίες που αποφασίζουν άμεσα και χυριαρχικά), στην καθημερινή πρακτική μετατρέπεται σε καπέλλωμα, που είναι αμφίβολο (με τα συνεχιζόμενα λάθη και τις δήθεν αυθεντίες κάποιων που βρίσκονται παραπάνω στην ιεραρχία του κόμματος), αν θα μπορούσε να θεωρηθεί, σωστή κομματική γραμμή ή προχειρότητα και αλλαλούμ κάποιου ανεύθυνου υπεύθυνου, που ύστερ' από χρόνια θ' απακαλυφτεί. Γιατί κατά τη γνώμη μας σ' ένα κόμμα που λειτουργεί σωστά δε μπορεί να υπάρξει κομματική γραμμή αντίθετη προς το συμφέρο του λαού.

4. Η Γενική Κινητοποίηση των κατοίκων της Κόνιτσας, το Νοέμβρη μ' αντικειμενικό σκοπό ν' αποτραπεί η λειτουργία του βυρσοδεψείου δίπλα στην πόλη, ήταν ένα ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΘΗΜΑ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗΣ της συνείδησης του πολίτη. Μια δυναμική απάντηση όλων ανεξαίρετα των Κονιτσιωτών, έξω από κόμματα, σ' όλες τις προσπάθειες που επακολούθησαν το συντριπτικό δημοψήφισμα του Μάρτη 1982, για δολιοφθορά του (Συγκέντρωση αντίθετων υπογραφών. Διαμαρτυρίες κάποιων δήθεν διαφωνούντων. Φιλικές υποδείξεις των «καλοπροσώπων» φίλων και προστατών της Κόνιτσας. Έμμεσες απειλές ή υπαινιγμοί ενάντια στους «πρωτοστατήσαντες για... αποκάλυψη, αν επιμείνουν, και δικών τους δήθεν... «παρανομών». Ανάμιξη κάποιων άσχετων υψηλών προσώπων που ασκούν επιφορή στις αποφάσεις, που όμως φύτρωσαν εκεί, που κανένας δεν τους έσπειρε, αγνοώντας πέρα για πέρα την Κόνιτσα και τα προβλήματά της, θλιβερή ιστορία πολιτικής επιπολαιότητας, που μας κάνει νάμαστε κουμπωμένοι στη δήθεν ανεπιφέρεστη κομματική γραμμή). Αποστολή στην Κόνιτσα κάποιων «ειδικών», που αντί να περιορίστούν σ' αντικειμενική έρευνα, άφησαν την

εντύπωση στους ευαισθοποιημένους Κονιτώτες (κακός χειρισμός;) με τις νουθεσίες τους... και κάποιους αόριστους υπαινιγμούς πως παίζουν «το παιγνίδι του βυρσοδεψείου». Κάποιες υποψίες για κομματικές παρεμβάσεις (έμμεσες ή άμεσες, κανένας μας δεν ξέρει) μ' αποτέλεσμα αποχή επίσημων κομματικών οργάνων απ' τις κινητοποιήσεις κλπ. κλπ.).

Κι είμαστε υποχρεωμένοι στο σημείο αυτό να σημειώσουμε, πως είναι πρώτη φορά που ο λαός μιας πόλης βρέθηκε μπροστά σ' ένα τέτοιο δίλημμα συνείδησης. Σαν θέμα Αρχής. Και νίκησε η πόλη. Κι αυτό ήταν που μπήκε σε ψηφοφορία στη Νομαρχιακή Επιτροπή, κι όχι αν μολύνει ή όχι το βυρσοδεψείο, πούταν δεδομένο κείνη τη στιγμή. Επομένως, η κάποια αποχή από την ψηφοφορία δεν ήταν μόνο αδικαιολόγητη, αλλά ήταν προπαντός λιποταξία... άρχοντα της αυτοδιοίκησης, και θλιβερή παραφωνία.

Τώρα βέβαια, που μετράμε τα κουκιά, είναι ώρα, νομίζουμε κάποιοι ν' αντιληφθούν το στύγμα της εποχής και μόνοι τους ν' αναρωτηθούν: Για ποιον χτυπάει η καμπάνα της Κόνιτσας; 'Ωστε να καταλάβουν πως δεν μπορούν πίσω από την πλάτη του Κονιτσιώτικου λαού, να παίζουνε διπλό παιγνίδι, και να υπονομεύουνε την ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ του, που πάρθηκε στο ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ του το Μάρτη του 1982.

5. Ωστόσο, κι ο ΛΑΟΣ της Κόνιτσας, που τίμησε το όνομά του με την ενεργοποίησή του, πρέπει τούτη τη στιγμή να βγάλει και τα δικά του συμπεράσματα. Είναι μια ευκαιρία μοναδική να ξεκαθαρίσει μέσα του ότι η ζωή του, η προκοπή του τόπου του, η ανάπλαση και η αναδημιουργία της περιοχής του βρίσκονται αποκλειστικά στα χέρια του. Το μυστικό σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι η Ενότητα, η θέληση για Προκοπή, το χτύπημα της μεμψιμοιρίας, και των υπονομευτών, ο σαφής προσανατολισμός σε συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης κι ο συντονισμός στη δράση. Μ' άλλα λόγια, ανεβασμένο έπιπεδο συνειδητοποιημένου πολίτη. Πού θα μπορούσε δίχως δισταγμό κανένας τούτη τη στιγμή να πει, πώς βρίσκεται σε

καλό σημείο στη Κόνιτσα, κι οπωσδήποτε ακολουθεί τη σωστή διαδικασία.

6. Εμείς, από τούτο εδώ το καραούλι του περιοδικού της Κόνιτσας, δεν έχουμε παρά να υπενθυμήσουμε σε γενικές γραμμές, ένα ενδεικτικό πακέτο από στόχους κοινής επιδίωξης, θα λέγαμε από ένα ΟΡΑΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, που ήρθε η ώρα να το βάλουμε μπροστά. Πιστεύοντας ότι με την πραγματοποίησή του θα φτιάξουμε μια Κόνιτσα όμορφη σε μια ευημερούσα περιοχή, πόλο έλξης γιαυτούς που φύγανε, κέντρο μακρόπνοης με ψηλούς στόχους ανάπτυξης και προκοπής γιαυτούς που απόμειναν εκεί, παράδειγμα για μίμηση σ' όλο τον ελλαδικό χώρο.

Το πακέτο αυτό των στόχων που πρέπει να το δρομολογήσουμε όσο πιο γρήγορα μπορούμε είναι το παρακάτω:

I. Συμπαράσταση μ' όλα τα μέσα στην πραγματοποίηση των σκοπών των δυο εταιριών που συστήθηκαν για την αξιοποίηση των λουτρών Καβασίλων και Αμαράντου. Παράλληλα, προώθηση του σχεδίου ανάπτυξης θερμοκηπίων στον κάμπο της Κόνιτσας. (Υπάρχει κι όλας μελέτη έτοιμη για την αξιοποίηση της γαιοθερμίας των λουτρών των Καβασίλων).

II. Συμπαράσταση μ' όλα τα μέσα στην πραγμάτωση του πρώτου στόχου της Εταιρίας Λαϊκής βάσης ΚΟΝΙΤΣΑ, που είναι Ίδρυση μιας σύνθετης Τουριστικής και Πολιτιστικής μονάδας κάτω από το Παζάρι της Κόνιτσας με ξενοδοχείο, πάρκο, χώρους αναψυχής, υπαίθριο θέατρο, πισίνα κλπ., (μια ολοκλήρωση του Κέντρου της Κόνιτσας που περιλαμβάνει και το Παζάρι), σα βάση για ένα εκτεταμένο κύκλωμα περιφερειακής τουριστικής ανάπτυξης όλης της Επαρχίας, που θα περιλαμβάνει: Αξιοποιήσει του Εθνικού Δρυμού της Χαράδρας του Αώου, δημιουργία Χιονοδρομικού Κέντρου στη Γκαμήλα (μικρή σιδηροδρομική γραμμή μέχρι το Μοναστήρι του Στομίου, Τελεφερίκ κλπ.). Οδική Σύνδεση με το χιονοδρομικό Κέντρο Βασιλίτσας, στην περιοχή Διστράτου, από Κόνιτσα. Δημιουργία μικρών μονάδων φιλοξενίες σε διάφορα χωριά της Επαρχίας ή Οργάνωση εκείνων που υπάρχουν [Κεράσοβο, Πυρσόγιαννη, Βούρμπια-

νη, Πουρνιά, Δίστρατο, Κλειδωνία (Βοϊδομάτης) κλπ.]. Διαφήμιση και Βοήθεια στην καθιέρωση του ξενοδοχείου στο Μπουραζάνι (που τώρα τελειώνει), σε συνδυασμό με το υπάρχον εκτροφείο Αγριων Ζώων. Έτσι ώστε μια μέρα η περιοχή της Κόνιτσας να θεωρηθεί Μεγάλο Κέντρο Κυνηγιού, Ανάπτυξης, Λουτροθεραπείας, ψαρέματος και χειμερινών σπορ.

III. Δημιουργία στη χοάνη του Σαραντάπορου ανάμεσα από Τράπεζα, Μόλιστα, Πύργο κλπ. μικρής Βιομηχανικής ζώνης (Κέντρο της Επαρχίας, πάνω στον οδικό άξονα Ήπειρος-Μακεδονία).

IV. Δημιουργία μιας σειράς από μικρές λίμνες στη νεκρωθείσα ποταμιά του Αώου, καθ' όλο το μήκος του Κάμπου της Κόνιτσας, για ιχθυοκαλλιέργεια (συνδυασμός πέστροφας και χιτρίνου) δεντροκαλλιέργεια και τουρισμό. Μια τέτοια διευθέτηση της κοίτης, σώζει και τον άλλο κάμπο αποκαθιστάει την οικολογική ισορροπία στην περιοχή (τώρα που ένα μέρος των νερών του Αώου απομακρύνεται) και δίνει δουλειά σε πάρα πολλούς Κονιτσιώτες. Δημιουργία Μικρού Εργοστασίου (στο Παλιό Γαλακτοκομείο ή στο κτίριο που θα μείνει απ' το βυρσοδεψείο) για συσκευασία καπνιστής πέστροφας, που τον τελευταίο καιρό έχει μεγάλη πέραση.

V. Ιδρυση στο κτίριο της Αναγνωστοπούλειου και στα χτήματά της, Γεωπονικής και Δασοκομικής Σχολής Πανεπιστημιακού επιπέδου, σα παραρτήματα του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων. Ισως σ' ένα τέτοιο ενδεχόμενο να βρει μια λύση και το κτίριο του βυρσοδεψείου, αν δε χρησιμοποιηθεί σαν εργοστάσιο καπνιστής πέστροφας.

VI. Ανάπλαση και Οργάνωση όλου του χώρου του Παζαριού της Κόνιτσας ώστε τελικά να γίνει το Κέντρο της Οικονομικής, Πολιτιστικής, Κοινωνικής και Πνευματικής ζωής της Επαρχίας.

a. Ιδρυση τουριστικής Αγοράς στην βιορεινή πλευρά της Μεγάλης πλατείας και στα γύρω μαγαζιά, με την επέκταση του Τουριστικού περίπτερου για εστιατόριο, είδη λαϊκής τέχνης κλπ., κατά το σχέδιο του Ιδρύματος Κλ. Παπαδιαμάντης. Στον ίδιο χώρο ίδρυση Πρατήριου διάθεσης των

ειδών χειροτεχνίας κλπ., είδών που φτιάχνουν οι γυναίκες της Κόνιτσας.

β. Αναπαλαίωση της μέσα αγοράς, από το ξενοδοχείο Πίνδος μέχρι έξω. Πλακόστρωτο, αποκατάσταση στις καμάρες των μαγαζιών, δημιουργία καθιστικού στο χώρο που τώρα απαλλοτριώνεται (δίπλα στη λαϊκή αγορά), με βρύση, παγκάκια, δέντρα κλπ., φανάρια του παλιού καιρού, κλπ.

γ. Διαμόρφωση σωστή και προσεγμένη της πλατείας μπροστά απ' τον καινούριο Δημαρχείο. Διατήρηση του παλιού με κατέβασμα της στέγης του στο πρώτο πάτωμα, διαμόρφωση του εξωτερικού σε καμάρες. Βρύση. Φωτισμός με τα φανάρια της παλιάς πλατείας.

VII. Δεντροφύτεψη με προσωπική εργασία των Κονιτσιωτών, των μαθητών, του στρατού κλπ.) των Λάκκων (ιδιαίτερα του λάκκου του Χουσέν μπεη) και των δρόμων με ταχυανέη δέντρα. Χρησιμοποίηση του περισσευάμενου νερού της Παναγίας, για δημιουργία υδάτινων εφφέ μέσα στο λάκκο κλπ.

VIII. Κατασκευή βρύσεων σ' όλη την Κόνιτσα, παραδοσιακού τύπου κατά την εισήγηση του Ιδρύματος Κλ. Παπαδιαμάντη.

IX. Κατασκευή δρόμων περιπάτου ακτινωτά απ' το Παζάρι της Κόνιτσας μέχρι την Αγία Βαρβάρα και μέχρι τον Αηγιάννη, πλουτίζοντάς τους κατά τη διαδρομή με όμορφα πλακόστρωτα, καθιστικά και βρύσες...

X. Ολοκλήρωση του περίπτερου στα Πλατάνια.

Σημειώνουμε εδώ ότι: Η παραπάνω ενδεικτική απαρίθμηση των στόχων ενός προγράμματος ανάπτυξης της Κόνιτσας, δεν εξαντλεί το όλο θέμα. Αναμφισβήτητα υπάρχει μια σειρά ακόμα από στόχους, που θα συμπλήρωναν τον παραπάνω κατάλογο και θα ολοκλήρωναν το όραμα της Ανάπτυξης της περιοχής. Ωστόσο, είμαστε υποχρεωμένοι να σταθούμε εδώ, θεωρώντας ότι όσα εκθέσαμε παραπάνω αποτελούν και την πρώτη φάση, του προγράμματος αυτού. Μια φάση που ο λαός της Κόνιτσας έχει τις δυνατότητες να πραγματοποιήσει, με τα σημερινά δεδομένα.

ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΑΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ήταν μια Κυριακή του περασμένου Αύγουστου που βρεθήκαμε στο χωριό μας το Πεκλάρι, τη σημερινή Πηγή, με το Γιάννη Σπανό, σαράντα χρόνια κι αυτόν «εκπατρισμένον» στην Τέμενη και στην Αθήνα, αλλά τακτικό προσκυνητή της γενέθλιας γης.

Την ίδια μέρα ήρθε από την Κόνιτσα και κλιμάκιο της εταιρίας Λαϊκής Βάσης «ΚΟΝΙΤΣΑ ΛΑΪΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ» για να μιλήσει για τους σκοπούς της Εταιρίας. Έτσι μετά την εκκλησία όλο το χωριό συγκεντρώθηκε στην ανακαινισμένη από το φιλοπρόοδο Σύλλογο Πηγής αίθουσα του παλιού Σχολείου, που χτισμένο εδώ και 120 περίπου χρόνια, στέρεο έργο της πεκλαρίτικης μαστορικής, στέκει εκεί στο μεσοχώρι μνημείο της χωριανικής μας Ιστορίας και φύλακας τόσων και τόσων αναμνήσεων.

Γιατί εδώ περνώντας το ξυλογέφυρο στο λάκκο έφτανε πέρα από τους Σπαναίους με μια σπασμένη πλάκα και λίγη μπομπότα στον τροβά, με τα δάχτυλα έξω από τα τρύπια τσαρούχια, κάποιο παιδί για να μάθει γράμματα στο Σπύρο του Αρχιμανδρίτη, τον κουτσό το Δάσκαλο από την Κόνιτσα και στον Θεμιστοκλή Καρπούζη από το Τσερβάρι του Ζαγοριού.

Άλλα πέρα από τις αναμνήσεις, η Ιστορία του παλιού μας του Σχολείου, δεμένη με την Ιστορία του χωριού μας έχει λαμπρές σελίδες παλιότερων και νεώτερων χρόνων.

Να, εδώ ήταν δάσκαλος ο καπετάν Κρομύδας και από το Σχολείο αυτό πετάχτηκε αντάρτης για να πολεμήσει τους Τούρκους το 1912.

Στο Σχολείο αυτό ο Πυρσογιαννίτης Νικόλαος Παγώνης, δάσκαλος στο Πεκλάρι στα χρόνια 1915–1919 έγραψε το βιβλίο του ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ–ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ, που την έκδοσή του χρηματοδότησε ο Πεκλαρίτης ευεργέτης Γεώργιος Καραγιάννης και που παρόλεις τις εκκλήσεις μας δε μπορούμε πια να βρούμε ένα αντίτυπο, κειμήλιο της Ιστορίας του Πεκλαριού και της επαρχίας μας.

Στο Σχολείο αυτό την Άνοιξη του 1943 έγινε ανοιχτή πια γενική Συνέλευση του χωριού για συντονισμό στον αγώνα της απελευθέρωσης από το ζυγό του Ιταλογερμανικού φασισμού κι από εδώ ξεκίνησαν γύρω

στα τριάντα παλικάρια του χωριού και κατάτάχτηκαν αντάρτες στον ΕΛΑΣ, με επικεφαλής το Βασίλη Σπανό, που αναδείχτηκε ήρωας σε τόσες μάχες με τους Γερμανούς και αλίμονο, σκοτώθηκε στον εμφύλιο.

Και να, ύστερα από 40 χρόνια ξαναβρισκόμαστε στην αίθουσα του παλιού μας του Σχολείου. Μιλάει ο πρόεδρος της Λαϊκής εταιρίας Πανταζής Καλτσούνης, μιλάνε τα άλλα μέλη της κι όταν προσκαλείται και ο υπογραφόμενος, τονίζει κι αυτός στους χωριανούς ότι η ανάπτυξη της εγκαταλειμένης και ερημωμένης επαρχίας μας είναι πια έργο δικό μας, του λαού της.

Κι οι Πεκλαρίτες κατανοώντας τη μεγάλη σημασία της μάχης για την πρόοδο γράφτηκαν και πλήρωσαν εκείνη τη στιγμή 90 μετοχές της εταιρίας και τις επόμενες μέρες συνέχισαν τις εγγραφές.

Τα μέλη της επιτροπής ξαφνιάστηκαν από τον ενθουσιασμό μέσα στον οποίο βρέθηκαν. Δικαιολογημένα, γιατί νέοι άνθρωποι αυτοί, δεν ήξεραν την Ιστορία του Πεκλαριού. Δεν ήξεραν ότι οι Πεκλαρίτες μαστόροι που δούλευαν στην Παλιά Ελλάδα, στην Πελοπόννησο, άφησαν το σφυρί και το μυστρί και ξεκίνησαν να συγκροτήσουν αντάρτικα εθελοντικά σώματα το 1912 για να πολεμήσουν τους Τούρκους στο μεγάλο και δοξασμένο αγώνα για την απελευθέρωση των νέων χωρών.

Δεν ήξεραν ότι οι Πεκλαρίτες στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο έδωσαν θύματα για τη νίκη των Δημοκρατικών δυνάμεων ενάντια στον άξονά, όχι μονάχα στα συγκροτημένα πολεμικά μέτωπα, αλλά και στους αντάρτικους σχηματισμούς στους οποίους πήραν ολόψυχα μέρος.

Δεν ήξεραν. Και τώρα μαθαίνουν ότι οι Πεκλαρίτες πάντοτε πρώτοι στις μάχες για τη λευτεριά της πατρίδας είναι πρώτοι και στης ειρήνης τη μάχη για την πρόοδο και τη προκοπή της.

Και το μαθαίνουν εδώ. Σ' αυτό το ιερό χτίριο που στέκεται αγέραστος μάρτυρας της Ιστορίας του Πεκλαριού, των αγώνων του και της προσφοράς του. Στο παλιό μας το Σχολείο.

Λ. Β.

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

(τα προ εβδομηνταετίας)

14-9-1913

Ο διοικητής της Αστυνομικής Υποδιεύθυνσεως Κονίτσης ανθυπομοίραρχος Γεώργιος Ρόκας εξέδοσε διαταγήν, να παραμένουν κλειστά τα καταστήματα της Αγοράς κατά τας Κυριακάς μέχρι πέρατος της Θείας Λειτουργίας.

14-9-1913

Ο Μητροπολίτης Σπυρίδων μετέβη και ετέλεσε Αρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν εις την Ι. Μονήν Βελλάς, συνοδευόμενος υπό του πρωτοσυγγέλου του Δημητρίου, του γραμματέως του Σπυρ. Δόβα και του καθηγητού Αριστοτ. Πατέρα.

21-9-1913

Εις όλα τα χωριά της Επαρχίας μας έχουν δημιουργηθή σκοπευτήρια και οι άνδρες γυμνάζονται εις την σκοποβολήν.

* * *

Χθες επέστρεψαν εκ Κωνσταντινουπόλεως, ο Μητροπολίτης Σπυρίδων, ο Νικόλαος Παπακώστας και ο Ιωάννης Παρμενίδης όπου είχον μεταβή δια να ενεργήσουν δια την ίδρυσιν Αναγνωστοπουλείου Γυμνασίου εν Κονίτσῃ.

* * *

Την παρελθούσαν εβδομάδα επεσκέφθη την Κόνιτσα ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Δημήτρακόπουλος.

* * *

Ιδρύθη προ ημερών Δημόσιον Ταμείον Κονίτσης και διορίσθη Ταμίας ο Παναγιώτης Παπαθανασόπουλος.

Επίσης διορίσθη γραμματεύς του Ειρηνοδικείου ο Δημήτριος Σωτηρίου.

* * *

25-9-1913

Ο εκ Πεκλαρίου ευκατάστατος Γεώργιος Καραγιάννης μετέφερε δι' εξόδων του το νεκροταφείον του χωρίου του εις εξοχικήν τοποθεσίαν.

* * *

Επερατώθη η επισκευή της γέφυρας του Αώου, η οποία υπέστη ζημίας από τον περιβόητον Τζιαβήτ πασιάν ο οποίος είχες αποπειραθεί να την ανατινάξη κατά την υποχωρησίν του.

28-9-1913

Ο εκπρόσωπος της Διοικήσεως κ. Σκλάβος, ο δικηγόρος Παναγιώτης Χ. Φλώρος και ο Σπυρίδων Δόβας, μετέβησαν προ ημερών εις Παλαιοσέλιον και Πάδες όπου τους υπεδέχθησαν ενθουσιωδώς ένοπλοι ιερολοχίται. Τους προσεφώνησαν ο αιδεσιμώτατος Οικονόμος Παπαδημήτριος και ο διδάσκαλος Φώτιος Τζήμας εις Παλαιοσέλι και εις Πάδες ο διδάσκαλος Τζημογιάννης. Επηκολούθησαν γεύματα, κλέφτικοι χοροί κ.λ.π.

* * *

Αφίχθησαν αποστρατευθέντες τέσσαρες Κονιτσιώτες εθελονταί: ο Χρηστάκης Παπαχρηστίδης προαχθείς εις δεκανέα επί του πεδίου της τιμής, ο Κων/νος Παπαγεωργίου, ο Θωμάς Λιάπας και ο Νικόλαος Πηγαδάς τραυματίας της μάχης του Κιλκίς.

* * *

Ανεχώρησαν δια Ιωάννινα, ο κ. Σκλάβος και ο Βασίλειος Γ. Παπακώστας τραυματίας του Ελληνο-Βουλγαρικού πολέμου.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΟΜΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Στην άνυδρη και σκληρή εποχή μας, που όλα τα ξεραίνει η υλιστική νοοτροπία, δεν έλειψαν και οι εκλεκτοί. Έτσι συναντούμε ανθρώπους, ελάχιστους βέβαια, που βάζουν σκοπό στη ζωή τους εκείνο που οι πολλοί θεωρούν, αλίμονο, ξεπερασμένο και ανώφελο. Εννοώ τους ιερομόναχους και τους φιλομόναχους λαϊκούς, που αψηφώντας τα μειδιάματα των φιλοκόσμων, εκδαπανώνται προκειμένου να ανακαινίσουν κάποιο έρημο μοναστήρι.

Μια τέτοια περίπτωση έχουμε και στην επαρχία Κονίτσης, στο μοναστήρι του Στομίου. Αναφέρουμε το θεάρεστο έργο του ιερομόναχου π. Κοσμά Σιώζιου, όχι για να επαινέσουμε τον ίδιο, αλλά για να γίνει γνωστή η προσπάθειά του και για να του συμπαρασταθούν εκείνοι που γνωρίζουν την πνευματική αποστολή των μοναστηριών και την αναγκαιότητά τους στη θορυβώδη εποχή μας. Ξέρω ότι ο αγαπητός π. Κοσμάς θα λυπηθεί από τα γραφόμενά μου, αλλά δεν μπορώ να αποσιωπήσω την ευγενική του προσπάθεια.

Το Στόμιο λοιπόν είναι ένα πανέμορφο μοναστήρι στην άγρια χαράδρα του ποταμού Αώου. Το παλιότερο πέρασμα από εκεί του π. Παΐσιου άφησε εποχή: γενική ανακαίνιση του μοναστηριού με το χτίσιμο πολλών νέων κελλιών και πνευματική τροφοδοσία στους προσκυνητές. Ο π. Παΐσιος σήμερα βρίσκεται στο Άγιον Όρος και καταρδεύει πολλές ψυχές διψώντων μοναχών και λαϊκών.

Διάδοχος του π. Παΐσιου ο π. Κοσμάς, άρχισε μια μελετημένη προσπάθεια για την ανακαίνιση και συμπλήρωση του μοναστηριού, που φτάνει τα όρια της προσωπικής του θυσίας. Στο Στόμιο υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα: τα υλικά δεν μεταφέρονται με αυτοκίνητο γιατί δεν έγινε αμαξιτός δρόμος. Και όμως! Έφτασε εκεί, στον απορρώγα βράχο του Στομίου, ερπυστριοφόρο μηχάνημα. Και κουβάλησε χιλιάδες τούβλα, εκατοντάδες τσιμέντα, σωλήνες νερού, σύρματα περιφραξης, ξυλεία, σίδερα και πολλά άλλα αναγκαία υλικά. Με κίνδυνο της ζωής μεταφέρθηκαν εκεί όλα. Και τώρα η πραγματοποίηση των σχεδίων. Το νερό ήδη τρέχει άφθονο. Τα νεοφυτεμένα δέντρα ποτίζονται. Το κηπάρι δίνει τα νόστιμα ζαρζαβατικά. Χτίστηκαν εξωτερικές βρύσες. Πανέμορφη η πέτρινη μεγάλη βρύση

Το μοναστήρι
στο Στόμιο



στην παρακείμενη Λεπτοκαρυά με το καλοδουλεμένο ξύλινο «κανούλι». Ο χώρος ευπρεπίστηκε, μέσα και έξω από το μοναστήρι. Πρόκειται να γίνουν πολλά ακόμη. Ένας άνθρωπος, ολομόναχος και με άλλες ποιμαντικές απασχολήσεις, ομορφαίνει την Παναγία τη Στομιώτισσα, που τόσο ευλαβούνται οι κάτοικοι της Κονίτσης.

Μετά από την αναφορά μας στη σημερινή κατάσταση του μοναστηριού, μεταφερόμαστε στο παρελθόν του, δημοσιεύοντας τρία κείμενα που παρουσιάζουν ιστορικό ενδιαφέρον.

Τα δύο πρώτα είναι αναφορές του ηγουμένου Γαβριήλ προς τον μητροπολίτη «Βελλάς και Κονίτσης» Βασίλειο (1876-1899), ενώ το τρίτο είναι κείμενο του μητροπολίτη «Βελλάς και Κονίτσης» Κωνσταντίνου (1899-1906) σε παλιό βιβλίο λογαριασμών της μονής Στομίου, με το οποίο προτρέπει τους ευλογημένους χριστιανούς «ἴνα πάνυ προθύμως συνεισφέρουν πᾶν ὅ,τι ἔκαστος προαιρεῖται» για την κατασκευή της οδού από το πέτρινο γεφύρι μέχρι το μοναστήρι. Στο εν λόγω βιβλίο σημειώνονται τα ονόματα των Κονιτσιωτών που προσέφεραν για την κατασκευή του δρόμου. Πρώτος προσφέρει ο μητροπολίτης 80 γρόσια και στη συνέχεια πολλοί άλλοι, που γράφουν ιδιοχείρως τα ονόματά τους στο βιβλίο. Προσφέρουν ακόμη «Οἱ ἐν Χαρτόυμ φιλόθρησκοι Συνδρομηταὶ τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῶν κ.κ. Παύλου Καμάνα καὶ Κωνταντίνου Μπάντα» (σελ. 7), «Οἱ ἐν Καΐρῳ ἔντιμοι κύριοι Θωμᾶς Παπαγεωργίου καὶ Κ.Β.Τσίπης» (σελ. 6). Επίσης στις 8 Ιουνίου 1903 «Οἱ φιλόθρησκοι Συνδρομηταὶ διὰ την ανέγερσιν τῶν κελλιῶν τῆς Ἰ. Μονῆς Στομίου» (σελ. 10) μεταξύ των οποίων και ο σεβ. μητροπολίτης. Στις 11 Ιουνίου 1903 προσφέρουν «Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ εὔσεβεῖς συνδρομηταὶ τῇ φιλοτίμῳ φροντίδι του κ. Νικολάου Μιτσιάνη» (σελ. 14). Εντύπωση προξενεί και η προσφορά του Μιχάλη Κέντρου από τη Λιτονάβιστα (σημ. Κλειδωνιά Κονίτσης) που είναι «μια προβατίνα».

1. Πρώτη αναφορά του ηγουμένου Γαβριήλ:

Προς την Αυτού Σεβασμιότητα τον Ἅγιον Βελλάς

Σεβασμιώτατε!

Δια της ταπεινής μου ταύτης αναφοράς σπεύδω να καθυποβάλλω τη Υμετέρα Σεβασμιότητι τα εξής:

Επειδή ο Κώστας Μήτσης, κάτοικος της κάτω συνοικίας Κονίτσης, κόπτει ξύλα διάφορα, δηλ. γρένταις και δέματα από τα δάση της Μονής και δια να τα καταφέρῃ εις τον ποταμόν συντομώτερα και ευκολώτερα τα περνά απ' ἔξω από τους κήπους και από τα πεζούλια εις τα οποία είνε κλήματα της Μονής και μου προξενεί ζημίαν, ως προχθές, ενώ κατέφερε

**ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ**

**ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ**

**Ιατρείο: ΦΛΟΙΑΣ 23 - ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ
ΤΗΛ.: 8024.122**

ΕΡΓΟΜΕΤΑΛ Α.Ε. & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΡΙΝΤΖΟΣ

ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

**Υδραυλικά - πλακίδια Ιταλίας - σωλήνες
ΛΕΩΦ. ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ 84 – ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΗΛ.: 9323.409 & 3472.301-9**

τα ξύλα του εναντίον της θελήσεώς μου και ενώ εγώ προέτρεπον αυτόν να μην τα περάσῃ υποδεικνύων την ζημίαν, την οποίαν επροξένει εις την Μονήν, αυτός με ηπείλησε, ότι θα με ξηλώσῃ, τότε μία από τας γρένταις του με την ταχύτητα και ορμήν με την οποίαν κατήρχοντο, απήντησε το ζώον μου βόσκον, το προσέβαλε και το επλήγωσε κάτωθεν της κοιλίας τόσον ώστε αμφιβάλλω, αν θα ιαθή, δια ταύτα και εις την Εφορίαν παρεπονέθην ἀπαξ και δις, ήτις αδιαφορεί εις τα παράπονά μου και προς πείσμα μου μάλιστα, έδωκαν εις τον άνω ρηθέντα επιστολήν δι' ης μ' επέτασσαν να αφήσω ανενόχλητον την διάβασιν των ξύλων του άνω ρηθέντος.

Δι' όλα ταύτα θερμώς ικετεύω την Υμετέραν Σεβασμιότητα, ίνα προσκαλέσῃ τον άνω ρηθέντα και εμποδίσῃ την διάβασιν, επειδή υπάρχει άλλη οδός. Πεποιθώς ότι η Υμετέρα Σεβασμιότης θα εισακούσῃ την δέησίν μου και θα ενεργήσῃ τα δέοντα, διατελώ μετά βαθύτατου Σεβασμού.

Της Υμετέρας Σεβασμιότητος τέκνον ευπειθέστατον
ηγούμενος Γαβριήλ ιερομόναχος

Ἐν Κονίτσῃ τη 21η Ιουλίου 1888

·2. Δεύτερη αναφορά του ηγουμένου Γαβριήλ:

Προς την Α. Σεβασμιότητα τον άγιον Βελλάς
Κύριον Βασίλειον και το περί Α. Σεβαστόν Συμβούλιον
Σεβασμιώτατε!

Ο υποφαινόμενος ηγούμενος της εν Κονίτσῃ ιεράς μονής Στομίου καθυποβάλλω δια της παρούσης μου, ότι ων ηγούμενος εν τω μοναστηρίῳ τούτῳ δεν μοι επιτρέπεται ίνα διαχειρίζομαι τα εισοδήματα αυτού, καθόσον η εφορία το καλαμπόκι από μάζιου το έλαβεν αυτή δια τα σχολεία και εκ τούτου εγώ αδυνατώ να επαρκέσω εις τας ανάγκας του μοναστηρίου και προπάντων εις τους βασιλικούς φόρους. Δια τούτο παρακαλώ την υμετέραν Σεβασμιότητα και το Σεβαστόν Συμβούλιον ίνα λάβη υπ' όψιν την δήλωσιν ταύτην και διευθετηθώσι τα κατά την μονήν, καθόσον οι βασιλικοί φόροι είνε εισέτι απλήρωτοι.

Υποσημειούματι ευσεβάστως
Τη 23η Φεβρουαρίου 1891 Κόνιτσα
Της υμετέρας Σεβασμιότητος
ταπεινός δούλος
ηγούμενος Γαβριήλ

3. Το προτρεπτικό κείμενο του μητροπολίτη Κωνσταντίνου:

«Τη πρωτοβουλία ημών και τη προθύμω και ευγενεί συνεργασία των κ.κ. Λαζάρου Τσίλη, Βασιλείου Ιωάννου, Γεωργίου Γούναρη και Αριστείδου Παπά, ενεκρίθη και απεφασίσθη η δι' εράνου κατασκευή της οδού της ιεράς Μονής Στομίου από της γεφύρας μέχρι της ιεράς Μονής, του έργου δοθησομένου εις εργολαβίαν. Καταρτισθείσης δ' επί τούτω υφ' ημών επιτροπής εκ των εξονομασθέντων Κυρίων, με ταμίαν τον εκ των Μελών αυτής κ. Βασίλειου Ιωάννου, προτρέπονται πατρικώς πάντες οι ευλογημένοι χριστιανοί ίνα πάνυ προθύμως συνεισφέροντες παν ό,τι έκαστος προσαιρείται προς αισίαν διεκπεραίωσιν του Αγίου τούτου έργου, εγγράφωσι τα ονόματά των εν τω παρόντι βιβλίω εις αιώνιον μνημόσυνον.

Η δε της Θεομήτορος Χάρις είη μετ' αυτών.
Ἐν τη Ι. Μητρ. Κονίτσης τη 18η Σεπτεμβρίου 1902
Ο Βελλάς και Κονίτσης Κωνσταντίνος

Πρεσβ. ΔΙΟΝ. Δ. ΤΑΤΣΗΣ

ΜΑΣΤΟΡΙΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΚΟΥΤΟΥ

— Τί τσιουκαλγάς ίκει ωρέ λαγούλι; Ξέρ' σ' ίσυ νὰ φκιάκ' τοίχου;

— Πῶς δὲν ξέρου, μπάρμπα; Τὴ μιὰ πέτρα πάνου σ' ν ἀλλη, σιαπέρα - σιαπέρα, κι γίν' κι ού τίχους. Λέου νὰ φκιάκου αὐτὴν τ' μπάλα ποὺ ἔπισι.

— 'Αμ' βάλι τ' σ μουδίνις παραμέσα νὰ μὴ σκιπίζ' ν τόσου. Αὔτη ή μουδίνα εἶνι πέτσικη, γύρνα τη ἀλλοιώς νὰ φιλιέται μὲ τοὺν τοίχου. Κι τοῦ ράμπα τσχεις λάμπαθο· βάλτου πιὸ φηλὰ κι νὰ παίζει τσίμα - τσίμα στ' σ πέτρις. Ζύγι δὲν ἔχ' σ ωρέ; "Αγτε - ἄντε! Πάει κανένας νὰ μάσει γκόρτσα χωρὶς τρουβά;

— Γιά, ἔδεσα αὐτὸ τὸ χαλίκι νὰ κάνου τ' δ' λειά μ'.

— Νὰ πᾶς ὕστ' ρα στοὺ σπίτι μ', νὰ πεῖς τ' σ μανίτσα σ' νὰ σ' δώσει τοῦ θκό μ' τοὺ σαούλι. Φέρι τώρα τὴ ζγκαριὰ νὰ κουβαλήσουμι μαζὶ καμμιὰ πέτρα τ' σ προυκουπῆς ἀποὺ ἐκείνου τοὺ χαλέπιτου. Αὔτες ίδω ποὺ ἔχ' σ εἶνι ὅλις τσιβιὰ γιὰ μούλωμα.

— Θέλει νὰ βρῶ ἔνα μεγάλου ἀγκουνάρι, νὰ τοὺ βάλου ίδω σ' ν ἀκρη. Τί λές, μπάρμπα, αὐτὴ ή πέτρα κάνει;

— "Οχι, αὐτὴ εἶνι παναγιὰ μὶ κουμούς. Πάρι τ' ν ἀλλη ποὺ εἶνι τσινή κι σκίζει κι ξεμασχάλισέ τη μὶ τοῦ σφυρί. Κόψ' τ' σ, ντέ αὐτὸ τοῦ στάχυ. Βάλι τώρα ἀποὺ πάνω τ' σ μιὰ ἀπλόπετρα νὰ δέσει, σχι μοῦ μαζεύ' σ ὅλις τ' σ μπόμπις σι μιὰ μεριά. Θὰ σουρβαλιαστεῖ ού τοίχους κι θὰ γιλάει ού κόσμους μὶ σένα.

— Νὰ βάλου αὐτὴν τ' ν μπατικιὰ ίδω στοὺ θιμέλιου, μπάρμπα;

— Καθάρισε ὕμως πρῶτα τὰ χώματα νὰ καθίσει καλά. Τώρα χτύπα την μὶ τοῦ σφυρί νὰ ἔρθει σ' ν ἀλφαδιά τ' σ. Εἰδις πῶς γάστρουσι; Βάλι δίπλα κι αὐτὴν τ' φατσοκάπα ποὺ εἶνι πλυμμένη κι δὲν κάνει γι' ἀλλοῦ. Θὰ πιάκει καλά, αὐτοῦ εἶνι ή θέση τ' σ. Κι κύττα οι γίδις νὰ πατοῦν καλά, γιατὶ ἀλλοιώς στ' σ τρύπις θὰ κάν' φουλιές οι ἀσπρόκουλοι.

— Λέου ν' ἀφήσου ίδω μιὰ μπαρμπακάνα νὰ περγάει τοὺ λαγούμι.

— Νό μ' τοὺ πασσέτου σ' νὰ μιτρήσου. 'Αμ' ίδω ἔχει μπασαμάρι κι γιὰ νὰ δηγεῖ

οέλει φουτιά. Γιὰ χτύπα του μὶ τὴ βαριά. Χτύπα του, ντέ, μὴ τοῦ λυπᾶσι. "Ετσι. Ξεσκάρωσέ του τώρα μὲ τὴ μπαραμίνα. "Αγιτε, καλὰ εἶνι, τραβάει τὸ νιρό.

— Φουλτάκιασαν τὰ χέρια μ'. Τὸν ἀντίθεό τ' γιὰ μπασαμάρι. Θὰ μ' δηγεῖ οἱ πάτους σήμερα.

— Σάματι τοὺ πῆρες ἀποκουπὴ κάν' σ. Πουγάλια - πογάλια, νὰ σ' φτουράει. "Η δ' λειὰ προυχουράει μοναχή τ' σ, μὴ ζουρίζεισι. Πάρι κι κάνα τραγούδι, τί πιδὶ εἴσι;

— Μὶ ποιά παρέα δ' λεύ' σ τώρα, μπάρμπα. Ποιόν ἔχιτι κούδαρη;

— Μὶ τ' ν κουμπανία τ' 'Αντρέα. Θέλ' σ νὰ σὶ πάρου κι σένα τσιράκι, νὰ σὶ μάθου νὰ χτίζεις ἀπὸ μέσα κι γώ ἀπ' δξου; Σ' πιάν' ν τὰ χέρια σ' βλέπου.

— Δὲν θὰ μ' παίρν' σ ὕμους κολόκορο.

— Τί κουβέντις εἶγ' αὐτὲς ποὺ λές τώρα! Σὶ σένα θὰ πάρου κουλόκουρου; 'Ισυ εἴσι θκός μ' ἀγθρουπους. Σ' ν ἀρχὴ ὕμους θὰ κουβαλνᾶς πέτρις κι λάσπη. Τί λές, μπορεῖς;

— Γιατὶ νὰ μὴ μπορῶ. Τί κοῦρκις θὰ μὲ κρανιάσ' ν;

— "Αμα πραχαλίζεις ὕρματα, δὲν θὰ τὰ χαλάσουμι. 'Αλλὰ νὰ ξέρ' σ: ίκει δὲν ἔχει στάλλα στάμο, μόνο ραμπότι ὅλη τ' ντένα ώς τὸν καλόγερο. Κι ὅλη τ' ν ωρα σέρνεται - ξεσέρνεται οἱ μπαρὸς πάνου ἀπ' τοὺ κιφάλι μας κι γυαλίζει.

— Κι ή μπαρίνα τί φκιάνει γιὰ μάνεμα;

— Φέρνει γιὰ κουλατσιὸ στουργάρια, ἀβντάλι κι κουτσίφια κι τοῦ γιόμα ζιούπιγα κι τσέρου. Καλὰ τ' ν πατώνουμι.

— Κι γιὰ ρούφηγμα μόνου λουψιώτη;

— Μωρὲ καὶ θόδου μᾶς δίνει κι τροχὸ ὅταν μανεύουμι κι σκροῦμο ὕστ' ρα. "Εχ' ν τσίτα τοὺν παρᾶ.

— Φ' σα ὕρματη ή ἀγκίδα τ' σ;

— Τί τσιουλνᾶς ίσυ ἀποὺ ντέσκες; Μ' αὐτὴν ξισιράει ού κουτσουλουπουντιάρ' σ.

— Πράματα ἔχ' ν;

— "Εχ' ν γτισιέρι, γκιτσινάρι, ἀσπρουχλίδια, κουτιὰ κι ἔνα κατσιάλι.

— "Εχει πουλὺ πραχάλεια ἀκόμα τοὺ κούφιου;

— Φκιάνουμι τώρα τὴ βάτρα κι τοὺ

μπουχαρί, γιατί δὲν τραβοῦσι καλά τούν κουκουνόζου. Προυχτές βάλιμι τ' ες γριντές για τὴ σκεπὴ κὶ χτὲς τοὺν καβαλλάρη, τ' ες παπάδις κι τὰ φαλλίδια. Ἀποὺ δδομάδα θὰ ρίξουμι τὸν πλάκα.

— Πόσο φ' σάει τὸν κουρκάρι, μπάρμπα;
— Τί φοράει ἡ μαλάμω θέλ' ες γὰ πεῖς.
"Ετσι τὸ λὲν οἱ Κερασοβίτες. Κοντεύει γιόμα." Αὕτε, πάρε τ' ες ἀγωγιάτες σ' καὶ πᾶμε γὰ μανέψουμε. Θὰ φωνάζει ἡ σαγώνω μ' ποὺ ἄργησα.

Ἐ π ε ἔ ή γ η σ η λ ἐ ξ ε ω ν.

τσιουκαλνῶ = χτυπῶ μὲ τὸ τσιουκάνι
(σφυρὶ)

λαγούλι = ἀγόρι

μπάλα = πλευρὰ κτίσματος

μουδίνα = ξύλινος δδηγὸς τοιχοποιίας

σκιπίζω = κλίνω

πέτσικος = στραβός

φιλιέμαι = ἐφάπτομαι

λάμπαθος = χαλαρός

ζύγι, τσαούλι = νῆμα τῆς στάθμης

ζγκάρα = τάβλα μεταφορᾶς

τσιβὶ = μικρὴ πέτρα

μούλωμα = παραγέμισμα

παναγιὰ = πέτρα μὲ μεγάλη φάτσα καὶ μικρὸς βάθος

κομοὶ = ραβδώσεις, νερὰ τῆς πέτρας

τσινή = πέτρα ποὺ σχίζεται εύκολα

ξεμασχαλίζω = σπάζω τὶς προεξοχές

στάχυ = προεξοχή

ἀπλόπετρα = πέτρα μὲ μεγάλο πλάτος καὶ μικρὸς ὕψος

μπόμπα = στρογγυλὴ πέτρα

σουρβαλιάζομαι = καταρρέω

μπατικιὰ = δγκώδης μὲ μεγάλο βάθος

φατσοκάπα = πέτρα μὲ φάτσα καὶ ἔδρα καλή

πλυμμένη = λεῖα

γίδες = ἀρμοὶ

ἀσπρόκουλος = εἶδος πουλιοῦ

μπαρμπακάνα = τετράγωνη τρύπα στὸν τοῖχο γιὰ τὰ νερά

μπασαράρι = πέτρα μεγάλη καὶ ἀκατέργαστη

φουτιὰ (φωτιὰ) = μοχλός

πουγάλια = σιγά, ἀγάλι

κολόκορο = ποσοστὸ ἐπὶ τοῦ ἡμερομισθίου

κοῦρκες = χρήματα

κρανιάζω = πληρώνω

πραχαλίζω = δουλεύω, φτιάχνω

ὅρματα = ὅμορφα, καλά.

στάλλα = καθόλου

στάμος = ἀνάπταυση

ραμπότι = ἐργασία

ντένα = ἡμέρα

καλόγερος = γύχτα

γυαλίζω = κοιτῶ

ιπαρὸς = ἀφεντικό

μπαρίνα = σύζυγος τοῦ ἀφεντικοῦ

μάνεμα = φαγητό

στουρνάρι = αὐγό

ἀβντάλι = τυρί

κοτσίφι = σταφύλι

ζιούπινα = πίττα

τσέρος = κρέας

λουψιώτης = νερό

θόδος = ρακί

τροχὸς = κρασί

ιανεύω = τρώγω

σκροῦλιος = καφές

τσίτα = πολύ

φυσᾶ (φ' σᾶ) = εἶγαι

ἀγκίδα = κορίτσι

τσιουλνῶ — καταλαβαίνω

ντέτσκα = γυναίκα

ξισιργάω = πηγαίνω

κουτσουλουπουντιάρης = δάσκαλος

ντισιέρι = μουλάρι

γκιτσινάρι = γάϊδαρος

ἀσπρουκλίδια = γίδες

κουτιὰ = κότες

κατσιάλι = σκυλί

κούφιο = σπίτι

κουκουνόζος = καπνός

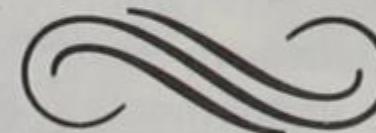
κουρκάρι = ὥρα

φορῶ = εἴμαι

μαλάμω = ὥρα

ἀγωγιάτες = πόδια

σαγώνω = γριά



Νίκη Σ. Γκουντουβά

Δικηγόρος

Γραφείον: Σταδίου 48

8ος δροφός - Αθήναι

Τηλ. 3210.807

ΣΤΑΥΡΟΣ Μ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 9 Νοέμβρη και σε ηλικία 84 ετών πέθανε και κηδεύτηκε στην Κηφισιά της Αθήνας ο συνεργάτης του περιοδικού μας, στην πρώτη περίοδο της έκδοσής του, Δάσκαλος Σταύρος Γκατσόπουλος.

Γεννημένος στον Πωγωνίσκο, το ακατόίκητο σήμερα χωριό της επαρχίας μας, ορφάνεψε από μικρός και μεγάλωσε σε συνθήκες φτώχειας και στέρησης, οι οποίες δημιούργησαν την ατσάλινη θέληση του Σταύρου Γκατσόπουλου και διέπλασαν τον εναίσθητο χαρακτήρα του. Την ευαισθησία του αυτή την εκδήλωσε σε όλη του τη ζωή και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις φτωχόπαιδων που βοήθησε και τα προώθησε σε παιδεία και μόρφωση. Ο ίδιος ξεκίνησε με τα λίγα γράμματα του χωριού του, που τα καλλιέργησε με επίμονη θέληση για αυτομόρφωση και σε ηλικία 16-17 χρονών διορίστηκε κοινοτικός γραμματοδιδάσκαλος.

Για το Σταύρο Γκατσόπουλο μπορούμε να πούμε ότι ήταν γεννημένος για Δάσκαλος. Μελετηρός, εργατικός και επίμονος, κατόρθωσε να αποχτήσει όλα τα επιστημονικά εφόδια για το έργο του, ώστε το πτυχίο του Διδασκαλείου Ιωαννίνων που πήρε το 1933 όταν σαν τριτοβάθμιος Δάσκαλος φοίτησε στο παιδαγωγικό εκείνο ίδρυμα που τη διεύθυνσή του είχε τότε ο συμπατριώτης μας Πυρσογιαννίτης Παιδαγωγός Ευριπίδης Σούρλας, δεν ήταν παρά η αναγνώριση της διδασκαλικής του αξίας.

Στα χωριά μας Αγία Βαρβάρα, Αετόπετρα, Μολυβδοσκέπαστη όπου ο Σταύρος Γκατσόπουλος υπηρέτησε προπολεμικά, καθώς και στην Κηφισιά της Αθήνας όπου κατέφυγε μετά την κατάρρευση του μετώπου το 1941, διακρίθηκε και για το διδασκαλικό του έργο καθώς και για την εξωσχολική του δράση. Λάτρης του τόπου μας και της ιστορίας του, ακούραστος μελετητής, ανασκαλεύει τα αρχεία των Μητροπόλεων και του Οικουμενικού Πατριαρχείου και συγγράφει-

τα βιβλία: «ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ», «Η ΜΟΣΧΟΠΟΛΙΣ» και άλλα και πλήθος άρθρα και διατριβές στην «ΚΟΝΙΤΣΑ» στην «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» και σε άλλες εφημερίδες και περιοδικά.

Ο Σταύρος Γκατσόπουλος παρέμεινε σ' όλη του τη ζωή απαρασάλευτος στα πιστεύω του. Δρούσε όμως πάνω από συμφέροντα και πάθη, ήταν ακέραιος, δίκαιος και ανεκτικός, αρετές που του εξασφάλιζαν παντού το σεβασμό.

Και γι' αυτό και στην κηδεία του, καθώς και στο 40ήμερο μνημόσυνο που έγινε στις 11 Δεκέμβρη στο ναό της Μεταμορφώσεως στο Κεφαλάρι, παραβρέθηκε πλήθος κόσμου, και μαθητές του από την επαρχία μας για να προπέμψουν το νεκρό και να τιμήσουν τη μνήμη του.

Το όνειρο του Σταύρου Γκατσόπουλου, τα τελευταία χρόνια, ήταν να ξαναεποικίσει το χωριό του τον Πωγωνίσκο, που από την κατοχή είχε ερημωθεί.

Με ενέργειές του έφθασε εκεί αμαξιτός δρόμος, αναστυλώθηκε η εκκλησία, μεταφέρθηκε νερό. Ο ίδιος έκτισε το σπίτι του και έπεισε και μερικούς να κάνουν το ίδιο.

Τώρα το όνειρο αυτό το παραδίδει στα παιδιά του, 6 γιούς επιστήμονες, μια κόρη, πολλά εγγόνια, οικογένεια ικανή να συνεχίσει το έργο του.

Ο Σταύρος Γκατσόπουλος αναπαύεται τώρα στη γη της Αττικής, στην οποία έζησε ένα κομμάτι της ζωής του.

'Ομως ο Πωγωνίσκος, η Μολυβδοσκέπαστη, όλη η κοιλάδα του Μπουραζανιού τον δικαιούνται. Και εκεί κάπου του αξίζει και πρέπει να στηθεί ένα μνημείο που να φιλοξενήσει τα οστά του. Κι ας είναι με άγρια πέτρα από βράχους της Νεμέρτσικας και στην όψη του φτάνει μια επιγραφή:

ΣΤΑΥΡΟΣ Μ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ

Εξωραϊστικός &
Φιλοπρόοδος Σύλλογος
ΠΗΓΗΣ

Πηγή 25-10-1983

Αγαπητοί Συγχωριανοί και Φίλοι μας.

Με την επιστολή μας αυτή θέλουμε να έρθουμε σε επικοινωνία μαζί σας και να σας ενημερώσουμε για την ύδρυση του συλλόγου μας, τις εκδηλώσεις του και τα έργα που έγιναν μέχρι στιγμής στο κτίριο που στεγάζεται ο σύλλογός μας.

Το Φεβρουάριο του 1983 ιδρύθηκε ο σύλλογός μας με την επωνυμία: Εξωραϊστικός και Φιλοπρόοδος Σύλλογος ΠΗΓΗΣ. Η πρώτη μας ενέργεια ήταν να στείλουμε 150 επιστολές προς τους απανταχού Πεκλαρίτες εσωτερικού και εξωτερικού και τους ενημερώναμε για το σκοπό του συλλόγου μας που είναι: Έργα εξωραϊσμού και εκπολιτιστική εξύψωση του χωριού μας, αναβίωση εθίμων, επισκευή του παλαιού κτιρίου του Σπίτι Παιδιού που ο μεν πρώτος όροφος να γίνει καφενείο ή ταβέρνα που θα εξυπηρετεί και το πανηγύρι του χωριού, ο δε δεύτερος όροφος να γίνει κέντρο νεότητος και αίθουσα διαφόρων τελετών.

Οι περισσότεροι από τους χωριανούς μας απάντησαν στην επιστολή μας.

Ενθουσιαστήκαν με την ενέργεια αυτή και βοήθησαν το σύλλογο με ότι μπορούσαν. Τους ευχαριστούμε πολύ και δια μέσου του περιοδικού ΚΟΝΙΤΣΑ.

Υπήρξαν όμως και μερικοί χωριανοί, γύρω στους 40, που δεν έλαβαν επιστολή για τον απλούστατο λόγο, ότι δεν μπορέσαμε να βρούμε τις συστάσεις τους.

Δια μέσου του περιοδικού ΚΟΝΙΤΣΑ, καλούμε και πάλι όλους τους χωριανούς και τους φίλους μας να βοηθήσουν το συλλογό μας με ότι μπορούν (βιβλία, παιχνίδια κ.λ.π.).

Για να δώσουμε την πραγματική εικόνα του συλλόγου μας, μπορούμε να πούμε τούτο: Για τα 125 μέλη που είμαστε μέχρι σήμερα, ο Σύλλογος, για μας είναι ένα κομμάτι της οικογένειάς μας.

Εκδηλώσεις: Η πρώτη επιτυχή εκδήλωση ήταν η αναβίωση των Αποκρεών. Έγινε ένα περίφημο καρναβάλι, όπως παλιά, από άντρες και γυναίκες με επικεφαλής τους αδερφούς Γιώργο και Νίκο Μπουζούλα, το Βασίλη Προπόδη και άλλους. Ο δε κόσμος λύθηκε στα γέλια με την Μπάμπη (Φώτη Κεφάλα) και τον Πάππο (Σπανό Θανάση). Ακολούθησαν επισκέψεις (πάντα όπως παλιά) στον κάτω Μαχαλά, άναμμα φωτιάς και ολονύκτιο γλέντι στο κτίριο του συλλόγου.

Η Πηγή
Μερική άποψη



Η δεύτερη επιτυχή εκδήλωση ήταν το Πασχαλινό γλέντι στην κεντρική πλατεία του χωριού με τοπικά όργανα, ποτά και μεζέδες. Το γλέντι κράτησε από το απόγευμα μέχρι το πρωί. Και στις δυο εκδηλώσεις συμμετείχε και πολύς κόσμος από τα γύρω χωριά και ειδικά από την Κόνιτσα.

Πανηγύρι του Χωριού: Την παραμονή του Πανηγυριού, 25 Ιουλίου, έγιναν οι πρώτες αρχαιρεσίες του Συλλόγου από τις οποίες προέκυψε το Διοικητικό Συμβούλιο με τους: Πρόεδρο κ. Σπανό Ιωάννη, Αντιπρόεδρο κ. Χούψια Παναγιώτη, Γραμματέα κ. Κόντο Ευάγγελο, Ταμία κ. Ζώτο Δημήτριο, Μέλη κ. Καπακλή Κων/νο, Ζώτο Σπύρο και Σπανό Βασίλη.

Το πανηγύρι του χωριού μας εφέτος ήταν πολύ καλά οργανωμένο και τούτο οφείλεται ότι την οργάνωση ανέλαβε ο σύλλογος. Όλοι οι φιλοξενούμενοι και χωριανοί έμειναν ευχαριστημένοι για την εξυπηρέτηση που βρήκαν.

Το Πανηγύρι άρχισε με το Χορευτικό Συγκρότημα της Κόνιτσας. Μετά σηκώθηκαν και έσειραν το χορό τα τιμημένα γερατιά του χωριού. Όλος ο κόσμος έμεινε ενθουσιασμένος. Χρόνια είχε να δει τέτοιο πανηγύρι το χωριό μας. Μάλιστα πολλοί φιλοξενούμενοι είπαν: Το πανηγύρι του Πεκλαριού ήταν ένα από τα καλύτερα που έγινε στην περιφέρειά μας το φετεινό καλοκαίρι.

Άλλη εκδήλωση ήταν το Παιδικό σχέδιο τον μήνα Αύγουστο από τους νέους του χωριού. Επίσης οι νέοι του χωριού κατά την διάρκεια του καλοκαιριού καθάρισαν τους δρόμους από τα βάτα και ασβέστωσαν τις πλατείες και τα δέντρα αυτών. Το δε κτίριο του συλλόγου μας ήταν κάθε μέρα ανοιχτό και τα παιδιά διάβαζαν και έπαιζαν με τα λίγα βιβλία και παιχνίδια που συγκεντρώσαμε.

Έργα: Μέσα στους λίγους μήνες που πέρασαν ο σύλλογός μας έκανε τη σκάλα του κτιρίου. Τα σοφατίσματα και την αντικατάσταση όλων των παραθύρων. Ελαιοχρωμάτισμα ταβανιού. Ποσό 200.000 δραχ. περίπου από προσφορές των χωριανών. Αυτές τις μέρες γίνεται η αντικατάσταση του ξύλινου πατώματος δια τσιμέντου.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να προσθέ-

ΠΟΥΡΝΙΑ

Στις φετεινές Πανελλήνιες εξετάσεις δια την εισαγωγήν τους στα Ανώτερα και Ανώτατα εκπαιδευτικά Ιδρύματα, πέτυχαν και εισήχθηκαν στις αντίστοιχες Σχολές οι:

- 1) Βασιλική Φωτ. Χαρισιάδη (Πάντειος Αθηνών)
- 2) Βασιλική Αριστ. Διακοπούλου (Φιλοσοφική Ιωαννίνων)
- 3) Κατερίνα Βασ. Παπαχρήστου (Γεωπονική Αθηνών)
- 4) Κική Χρ. Σωτηρούλη (Ακαδημία Ιωαννίνων)
- 5) Τρύφων Δημ. Παπατρύφων (Ακαδημία Αθηνών)

Σαν χωριανοί τους αισθανόμαστε μεγάλη χαρά και υπερηφάνεια δια την επιτυχία τους και μαζύ με τα συγχαρητήριά μας τόσον στις οικογένειές τους όσον και στους ίδιους τους ευχόμαστε συνεχείς προόδους και κάθε μελλοντική τους επιτυχία.

N. TZ.

σουμε ότι το χωριό μας αντιμετωπίζει δυο καυτά προβλήματα. Το ένα είναι ο δρόμος από Κόνιτσα για Πηγή και ειδικά από τη Μητρόπολη μέχρι την Παναγία (πλατάνια) είναι σε ελεεινή κατάσταση. Το δεύτερο είναι η τηλεόραση. Η Κόνιτσα και όλα σχεδόν τα χωριά της βλέπουν τηλεόραση παραπάνω από μια δεκαετία, ενώ το χωριό μας δεν βλέπει και όμως πληρώνει EPT. Νομίζουμε πως αυτό είναι πολύ άδικο και θα πρέπει κάποτε να ενδιαφερθούν οι υπεύθυνοι και να μη είναι μόνο υποσχέσεις.

Από το Σύλλογο



Χινοπωριάτικες αναμνήσεις

Πριν από λίγα χρόνια, το φθινόπωρο στον τόπο μας είχε άλλη χάρη.

Βέβαια ήταν η εποχή που όλος ο κόσμος τακτοποιούσε τη σοδειά του κι ετοιμαζόταν για την περίοδο του χειμώνα.

Ωστόσο, ανάμεσα στις δουλειές όσο επίπονες κι αν ήταν, έβρισκε το χρόνο, να ψυχαγωγηθεί και να χαρεί μέσα στην συντροφικότητα και τη θαλπωρή των συναθρώπων του.

Μια κουραστική δουλειά, αλλά συνάμα και ευχάριστη, ήταν «τα καζάνια».

Αυτή συνεχίζεται και σήμερα και όπως άλλοτε μαζεύονται οι γειτόνοι σ' αυτόν που διαθέτει το ρακοκάζανο και με τη σειρά αποστάζουν τα «τσίπουρα» που βγαλαν από τα πατημένα σταφύλια μετά τη βράση του μούστου.

Μοσχοβολούν οι γειτονιές από τη μυρωδιά του ρακιού.

Γύρω στη φωτιά κάποιος «συμπάει» τα ξύλα, άλλος ψήνει μεζέδες και κάστανα γίνεται και το συνηθισμένο «μουαμπέτι» ανάμεσα στη δοκιμή του καινούριου ρακιού.

Είναι μια γραφική αγροτοδουλειά που δεν την έσβησε ο πολιτισμός και η εξέλιξη ακόμα...

Μια άλλη εποχιακή ασχολία, παλιότερα, ήταν ο «ξέφλος».

Αφού μάζευαν τα καλαμπόκια στον κάμπο οι νοικοκυραίοι, τ' αποθήκευαν στα υπόγεια και στις σάλες των σπιτιών. Σαν τέλειωναν τα καζάνια, άρχιζε το ξεφλούδισμα του καλαμποκιού.

Κάθε βράδυ συγκεντρώνονταν συγγενείς και γειτόνοι, πότε στο σπίτι του ενός και πότε στ' αλλούνού για τον ξέφλο.

Μικροί-μεγάλοι κάθονταν γύρω από το σωρό ή πάνω στα καλαμπόκια και χράστηραστ τραβούσαν τα «φώκια» προς το κοτσάνι και τάκοβαν.

Τάρριχναν σε μια γωνιά και κάθε τόσο κάποιος τα στοίβαζε σ' ένα τσουβάλι και τα κουβαλούσε έξω.

Με το ξεφλούδισμα φανερώνονταν μέσα από το αστάκι, σειρές τα καλαμπο-

κόσπειρα, άσπρα ή κόκκινα, από τη μύτη ως το κοτσάνι.

Μια όμορφη μοσχοβολιά ξεχύνονταν σ' όλο το χώρο που γίνονταν ο ξέφλος. Η νοικοκυρά του σπιτιού κερνούσε από τα φρέσκα σπιτίσια γλυκά της ή βραστά κάστανα ή ακόμα και ψημένα καλαμπόκια απ' αυτά που βρίσκονταν πράσινα ανάμεσα στα ξερά.

Οι ιστορίες, τ' αστεία, τ' ανέκδοτα, έδιναν κι έπαιρναν. Το καινούριο κρασί γλύκαινε τα λαρύγγια και τα πατροπαράδοτα τραγούδια, αργά ζεστά και χαρούμενα ξεχύνονταν σ' όλο το σπίτι και μαλάκωναν τις καρδιές...

Τέτοια εποχή, οι νύχτες όλο και μεγαλώνουν ο ξέφλος συνεχίζονταν ως αργά, στην ίδια χαρούμενη και ζεστή ατμόσφαιρα.

Μόνον αργά κατά τα μεσάνυχτα, σκόρπιζε η συντροφιά για να συνεχίσει το βράδυ της άλλης μέρας στο ίδιο σπίτι αν δεν είχαν τελειώσει, ή σε κάποιο άλλο συγγενικό ή φιλικό που θάπαιρνε σειρά.

Αλησμόνητες στιγμές! Ποιος από τους παλιούς δε θυμάται νοσταλγικά, αυτά τα ευχάριστα βράδια;

Αυτές τις ώρες που ήταν γεμάτες από της συντροφικότητας το μεγαλείο!

Αυτά άλλοτε. Τώρα τι μένει;

Τα μηχανήματα τώρα, μαζεύουν, ξεφλουδίζουν, στεγνώνουν και ξεσπειρίζουν το καλαμπόκι μες στον κάμπο.

Λίγοι νοικοκυραίοι πια, εξακολουθούν να φέρνουν στα σπίτια τους τον καρπό και κάνουν λίγο ξέφλο.

Όλα όμως τώρα γίνονται γρήγορα, λειψά, κλειστά, χωρίς το παλιό εγκάρδιο ξάνοιγμα της ανθρωπιάς.

Μια ακόμα αναγκαία εργασία που είχε ανακατευτεί με το έθιμο και είχε γίνει ανάγκη κοινωνική και πολιτιστική, τείνει να εκλείψει αμετάκλητα.

Ο πολιτισμός δεν έχει συναισθηματισμούς. είναι ψυχρός και αδυσώπητος...

Σωτ. Τουφίδης

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟ ΧΡΕΟΣ ΣΤΟΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ ΜΑΣΤΟΡΑ

Ο Σύνδεσμος των εν Αττική Πυρσογιαννίτων εόρτασε και εφέτος την ετησία εορτή του.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας και αρτοκλασίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Κωνσταντίνου (Ομονοίας), επακολούθησε δεξίωση των μελών και φίλων της Πυρσογιαννης από το Διοικητικό Συμβούλιο στην αίθουσα των δεξιώσεων του Ξενοδοχείου των συμπατριωτών Παγώνη και Ρόζου «STANLEY».

Κατά τη διάρκεια των διαφόρων ανακοινώσεων και ανταλλαγών απόψεων σε ζητήματα του Συνδέσμου και της γεννέτειρας Πυρσογιαννης, ο υποφαινόμενος αφού παρουσίασε το βιβλίο «Αρμαθειά Αναμνήσεων από την Πυρσογιαννη» και το οποίον διένειμε στους συμπατριώτες επανήλθε επί της προτάσεως να γίνει στην Πυρσογιαννη ένα μνημείο στον Πυρσογιαννίτη Μάστορα και είπε χαρακτηριστικά τα κατωτέρω:

Αγαπητοί Συμπατριώτες.

Για να τιμήσουμε τις προηγούμενες γενιές που αποτελούσαν το σέμνομα της επαρχίας μας και όλης της Ηπείρου.

Για να τιμήσουμε το μάστορα χτίστη, για όλη του την αξιόλογη λαϊκή τέχνη, που περικλείει ολόκληρη την Πυρσογιαννίτικη λαϊκή ψυχή και που κράτησε αγέροχα μέσα της ζωντανές τις μνήμες και τις θυμησες του παρελθόντος και διαμόρφωσε τον τρόπο της ζωής και το ήθος των ανθρώπων όλης της εποχής εκείνης.

Για ν' αποδώσουμε φόρο τιμής στη

μαστορική τέχνη, γι' αυτήν που και σήμερα ακόμη υπάρχουν Πυρσογιαννίτες συνεχισταί της οικογενειακής αυτής παράδοσης και της κληρονομικής μεταβίβασης, επρότεινα πέρυσι με ευλάβεια και βαθειά συναίσθηση να γίνει ένα μνημείο, του Πυρσογιαννίτη μάστορα ένα λαμπρό κειμήλιο που θα είναι μια ζωντανή μνήμη και θύμηση, ένας τόπος προσκυνήματος, που θα σκορπά ολόγυρα στον κάθε επισκέπτη, αμετακίνητη έλξη και γοητεία, θα δίνει δύναμη και δυνάμωμα της συνείδησης και θα κάνει τον κάθε Πυρσογιαννίτη ή ξένο διαβάτη που αγαπά την τέχνη περήφανο για το παρελθόν και την ιστορία του τόπου του.

Αγαπητοί Συμπατριώτες νόμισα ότι η πρόταση αυτή θα γίνει εγερτήριο και τρανταχτερό σάλπισμα για όλους τους απανταχού Πυρσογιαννίτες.

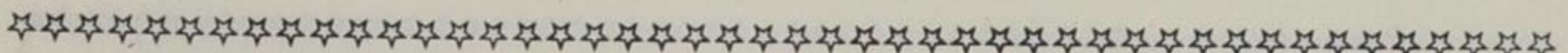
Πίστευα και πιστεύω ακόμα πως έτσι και μονάχα έτσι, θα αισθανθούν αγαλλίαση και οι ψυχές των μαστόρων προγόνων μας, όταν όλοι μας αποδείξουμε με φλόγα ψυχής, με πύρινο ζήλο πως πράγματι είμαστε συνεχισταί των ωραίων παραδόσεων που μας κληρονόμησαν οι πρόγονοί μας και δεν μεταβληθήκαμε σε θλιβερούς κοσμοπολίτες, σε χάρτινους, επιφανειακούς Πυρσογιαννίτες, σε φιλοατομιστές, σε απλούς φιλοθεάμονες τουρίστες.

Όμως αγαπητοί Συμπατριώτες δεν είναι ακόμα αργά και σήμερα πάλι το έναυσμα αυτό, ας πυροδοτήσει το φλογερό ενθουσιασμό μας και ας γίνει η κινητήρια δύναμη, για το μνημείο του Πυρσογιαννίτη μάστορα, για την τέχνη αυτή που ανακαίνησε τον κόσμο και δημιούργησε τον αληθινό πολιτισμό.

Νικόλαος Ι. Τσίπας

Όποιος φλέγεται από επιθυμία να βοηθήσει στο μεγάλο αυτό ηθικό έργο των Πυρσογιαννίτων, μπορεί τα στείλει ότι θέλει στο Προέδρο του Συνδέσμου Πυρσογιαννίτων Δικηγόρο κ. Μιχάλη Μαρτσέκη, οδος Λυκούργου 9 Αθήναι τηλ. 3249057.

ΠΡΟΤΥΠΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΕΑΤΩΝ (ΜΑΡΚΕΤ)
ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΘΗΒΩΝ & ΠΕΛΑΣΓΙΑΣ 11 – ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΗΛ.: 2636.740
(Τα χρέατα προέρχονται αποκλειστικώς από τους κτηνοτροφικούς συνεταιρισμούς της Ελλάδας και πουλούνται χονδρικώς και λιανικώς.)



ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ

Στο προηγούμενο φύλλο Αυγούστου-Σεπτέμβρη με τον τίτλο «ΠΑΤΡΙΔΟΛΑΤΡΙΑ» διάβασα με χαρά τον ύμνο που έγραψε ο αγαπητός μας Νικόλαος Τσίπας, για τον σοφό Παιδαγωγό Ευριππίδη Σούρλα. Για τη δύναμη του λόγου, τα εξαίρετα συγγραφικά τους χαρίσματα, τη βαθειά λατρεία, την ανόθευτη και αξερρίζωτη αγάπη για τη γενέθλια γη του. Γι' αυτόν τον διακεκριμένο και βαθυστόχαστο παιδαγωγό με την άφθονη καλωσύνη και ανθρωπιά, τον ένα και πρώτο, που δεν έγινε πατριδολάτρης αλλά γεννήθηκε.

Και είναι πράγματι πολύ σωστά και αντικειμενικά όλα αυτά, γιατί υπάρχει η φήμη από το πέρασμά του από τη Ζ. Π. Ακαδημία Ιωαννίνων. Ο σκοπός μου όμως με την ανωτέρω επανάληψη δεν είναι η επιβεβαίωση αυτών, αλλά η επαλήθευση ότι ο αγαπητός μας Νικ. Τσίπας είναι σε θέση ν' αντικαταστήσῃ έστω και εν μέρει ή να υποκαταστήσῃ αν θέλετε με την καλή έννοια της λέξεως αυτόν τον διακεκριμένο Παιδαγωγό που άφησε ιστορία στο πέρασμά του.

Η πλήρης και αντικειμενική ως άνω, σκιαγράφηση του πορτραίτου, από τον Νικ. Τσίπα μαρτυρεί ότι κάτι μπορεί να γίνει για συνέχιση. Εξ άλλου εκείνο που μετρά είναι η καλή διάθεση και η αγάπη προς τον τόπο και τον κόσμο. Βαθμολόγηση δεν πρόκειται να κάνει κανείς και σε κανέναν.

Εκείνο όμως που μετρά πιό περισσότερο είναι να βρεθεί ένας άνθρωπος που να πλησιάσει τον μεγάλο μας Παιδαγωγό και Άνθρωπο και να φροντίσει για την περισυλλογή και ασφαλή διαφύλαξη του αρχείου του επί μονίμου βάσεως. Δεν πρέπει επ' ουδενί λόγω να χαθεί κάτι από το αρχείο αυτό. Πάντα θυμούμε με νοσταλγία ένα υπέροχο άρθρο του για τον Σαραντάπορο ποταμό. Τί ευτυχία θα ήταν να μπορούσαμε να το ξαναδιαβάσουμε.

Πιστεύω και εύχομαι πως ο αγαπητός μας Νικ. Τσίπας είναι φύσει και θέσει και θ' αποδειχθεί ο πλέον κατάλληλος άνθρωπος για το σκοπό αυτό.

ΣΩΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ιωάννινα

Εσωτερικό Διστρατιώτικου σπιτιού

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ

Το μεγάλο και ακριτικό χωριό της ακριτικής μας επαρχίας έκανε πρώτο τη χειμερινή του εμφάνιση στην Αθήνα. Στις 16 του Δεκέμβρη η Αδελφότητα του Διστρατου έδωσε τον ετήσιο χορό της στο περιποιημένο και καλαίσθητο κέντρο «Έπειρος αγάπη μου» της οδού Καρόλου, στη Βάθη.

Μέσα σε μια ζεστή χωριανική ατμόσφαιρα Διστρατιώτισσες και Διστρατιώτες, από τις πέντε άκρες της Αθήνας και του Πειραιά, αντάμωσαν το βράδυ εκείνο για να ξαναθυμήθούν το ωραίο τους χωριό, να ξαναζήσουν τις μνήμες του και τα λεβέντικα τραγούδια του.

Η Δημοτική μουσική του κέντρου με τους κλαρινίστες του και τους τραγουδιστές του ανέβασαν την ευθυμία και μετά το τραπέζι αρχίζει ο χορός στην ευρύχωρη πίστα. Από τον πρόεδρο της Αδελφότητας καλείται κι ανοίγει το χορό ο Γιάννης Κουτσομίτης σαν επίτιμος πρόεδρος της Αδελφότητας και συνεχίζει το Διοικητικό Συμβούλιο, από το οποίο η Ευφροσύνη Γαλάνη εντυπωσίασε με τη χάρη και την ευστροφή της. Ο χορός συνεχίστηκε με νέες και νέους αλλά και μεγαλύτερους.

Το γλέντι του Διστρατου άφησε πολύ ευχάριστες εντυπώσεις και αξίζουν συγχαρητήρια στο Διοικητικό Συμβούλιο και στους άλλους Διστρατιώτες που βοήθησαν στην καλή του οργάνωση. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας του Διστρατου αποτελείται από τους: Χρήστο Πίσπα Πρόεδρο, Ηλία Πίσπα Αντιπρόεδρο, Στέργιο Σβάρνα Γεν. Γραμματέα, Ελευθ. Κατσίμπαρη Ταμία και Ευφροσύνη Γαλάνη.



NEA APO TH MOLISTA

- Το Δ.Σ. του Συλλόγου «ΜΟΛΙΣΤΑ», πιστό στις υποσχέσεις του έναντι των μελών του, πλακόστρωσε την πλατεία του χωριού. Ο Δάσκαλος Γιάννης Γέγιος με επιστολή του συγχάρηκε το Συμβούλιο για το έργο αυτό και γενικά για τη δράση του.
- Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του χωριού μας έφτιαξε από την αρχή τις στέγες στους Αγίους Αποστόλους και στην Αγία Παρασκευή. Μένει η στέγη του Αγίου Νικολάου και πιστεύουμε ότι θα βρεθεί και γι' αυτήν η ενδεδειγμένη λύση.
- Η Κοινότητα έφτιαξε τον τοίχο της Εκκλησίας κάτω από την καμπάνα. Ακούστηκε ότι θα φτιάξει και το χώρο που είναι μπροστά στην εκκλησία, όπως έγινε η υπόλοιπη πλατεία. Περιμένουμε.
- Πληροφορηθήκαμε ότι στον κατάλογο των εισφορών προς το Σύλλογο για την πλατεία είναι και το όνομα Γαναδιώτη που έδωσε. Μπράβο του. Λείπουν όμως κάμποσα ονόματα χωριανών και ο ταμίας περιμένει.
- Πέθανε η Ευδοξία Θεοχ. Λέτσιου σύζυγος του προέδρου του χωριού μας και στην Αμερική πέθανε επίσης η χωριανή μας Σταθούλα Λέτσιου η οποία με διάφορες ενέργειες μέσω του Δ.Σ. έδειχνε την αγάπη της για το χωριό.
- Ακούστηκε ότι η Νομαρχία θα διαθέσει για το 1984 ποσό 1.500.000 δρχ. για το δρόμο. Αν είναι γεγονός ας αρχίσει η βελτίωση από το χωριό προς τα κάτω, για να γίνουν τουλάχιστον τα πιο δυσκολώτερα σημεία.
- Η Ελευθερία Παπαλάμπρου επέστρεψε από το ταξίδι της στην Αγγλία, όπου πήγε για λόγους υγείας της ευχόμαστε υγεία.
- Ο νέος Ιατρός Μιχάλης Μπέλτσιος υπηρετεί την υποχρεωτική θητεία σαν Αγροτικός γιατρός στο Νοσοκομείο Αμαλιάδας.
- Ακούστηκε ότι ο Δημήτρης Λέτσιος πρωτοστατεί στην ενέργεια για διάνοιξη δρόμου για τους Νταλάδες. Αξίζει να τον βοηθήσουν όλοι και ο Σύλλογος και η Κοινότητα.
- Δυο καινούργια σπίτια γίναν στο χωριό, του Μιλτιάδη Αργιάννη και του Κώστα Μπέλτσιου. Επίσης βελτιώσεις έκαναν στα σπίτια τους και η Μέλη Λέτσιου και Θεοφάνης Δόβας.
- Ο Στέφανος Στεφανίδης πέρα από τις βελτιώσεις που κάνει κάθε χρόνο στο σπίτι του, φέτος νταβάνωσε και τη βρύση Σιώπητο και από ότι ακούσαμε θα την ομορφύνει ακόμα.
- Τα συγχαρητήριά μας στην Αμαλία Ευαγ. Ματσιούλη για την επιτυχία της στο οικονομικό της Νομικής.
- Τα χωριά μας Μόλιστα και Μοναστήρι θα οργανώσουν μαζί αποκριάτικο χορό στο κέντρο «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΑΛΟΝΙ».
- Όλοι όσοι γεύτηκαν την πίτα και τη γιοματιά που έφτιαξαν η Λεύκω και η Νία και το ωραίο σερβίρισμα της Φρειδερίκης ένα Αυγουστιάτικο βράδυ στην πλατεία, εύχονται και του χρόνου.

Γράφει ο Ι.Λ.

Αθήνα 10.12.1983

Προς τη Συντακτική Επιτροπή
του Περιοδικού «Κόνιτσα».

Με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων σας εύχομαι Χρόνια Πολλά και Ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος.

Μέσα απ' αυτές τις γραμμές στέλνω επίσης τις θερμότερες ευχές μου σ' όλους τους ξενιτεμένους και μη συμπατριώτες, υπενθυμίζοντας τούτο: Η ιδιαίτερη πατρίδα μας είναι ο πόλος έλξεως όλων μας, και θα είνα πάντα αυτό που στη θίμισή του θα ανδρειώνεται μέσα μας ο ιδιαίτερος πατριωτισμός μας.

Ας βοηθήσουμε λοιπόν όλοι μας και ο καθένας με τον τρόπο του την ευγενική και αποτελεσματική προσπάθεια του περιοδικού «Κόνιτσα» και τους ανθρώπους που μοχθούν για την έκδοση αυτού.

Πολλές και θερμές
Χριστουγεννιάτικες ευχές.
Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Φοιτητής ΠΑΣΠΕ

ΠΗΡΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

**ΣÝΛΛΟΓΟΣ
«ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΩΝ»**

	Δρχ.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ Αθήνα	500
ΝΙΚΗ ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑ Αθήνα	1.000
ΔΗΜ. ΤΣΑΝΑΔΗΣ Αθήνα	1.000
ΑΝΑΣΤ. ΔΑΦΝΗΣ Αθήνα	1.000
ΑΘΑΝ. ΛΟΥΔΑΣ Αθήνα	1.000
ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αθήνα	2.000
ΧΑΡΑΛ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ Αθήνα	500
ΝΙΚΟΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Αθήνα	2.000
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΠΑΠΑ Θεσσαλονίκη	500
ΔΗΜ. ΧΟΥΨΙΑΣ Πειραιάς	500
ΕΛΕΥΘ. ΓΙΟΥΣΙΟΣ Αθήνα	500
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ Αθήνα	1.500
ΦΡΙΝΤΑ ΜΠΙΖΟΥ Αθήνα	500
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΙΜΑΣ Αθήνα	500
ΑΠΟΣΤ. ΤΖΙΑΤΖΙΟΣ Αθήνα	500
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΤΟΣ Αθήνα	1.000
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΜΠΑΚΑ Αθήνα	2.000
ΒΑΣ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ Αθήνα	1.000
ΜΙΧ. ΞΑΝΘΟΣ Αιγάλεω	1.000
ΝΙΚΗΤΑΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Κέρκυρα	2.000
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΤΣΙΟΥΛΗΣ Αθήνα	1.000
ΔΗΜ. ΤΑΛΗΣ Αθήνα	500
ΗΛΙΑΣ ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ Αθήνα	500
ΒΑΣ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΗΣ Αθήνα	500
ΠΑΝΑΓ. ΤΣΙΑΤΣΗΣ Αθήνα	500
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΡΟΚΟΣ Αθήνα	1.000
ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κεράσοβο	500
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΔΟΥΚΑΣ Αθήνα	500
ΗΛΙΑΣ ΜΠΕΤΖΕΛΟΣ Αθήνα	1.000
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΚΡΑΣΟΣ Θεσ/κη	500
ΒΑΣ. ΣΟΥΡΛΑΣ Αθήνα	1.000
ΕΛΕΥΘ. ΣΟΥΡΛΑΣ Γιάννινα	1.000
ΣΠΥΡΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ Γιάννινα	1.000
ΚΩΣΤΑΣ ΣΟΥΡΛΑΣ Γιάννινα	1.000
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΜΟΚΑΣ Αθήνα	500
ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΟΚΑΣ Θεσ/κη	500
ΜΑΝΘΟΣ ΝΤΙΝΟΣ Θεσ/κη	500
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Δολιανά	500
ΙΩΑΝ. ΒΟΥΤΣΙΚΑΣ Αθήνα	500
ΥΠ/ΜΑ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑΣ Κόνιτσα	2.000
ΥΠ/ΜΑ ΕΜΠ. ΤΡΑΠΕΖΑΣ Κόνιτσα	1.000
ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΗΣ Κόνιτσα	500
ΑΡΧ/ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΓ. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Αθήνα	1.000
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΔΕΡΒΕΝΗ Αγία Βαρβάρα	500
ΠΑΝΑΓ. ΔΗΣΙΟΣ Κόνιτσα	500
ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΤΙΝΟΣ Καλλιθέα	500
ΙΕΡΕΥΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΔΟΥΚΟΣ Κεφαλοχώρι	500
ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΤΣΑΔΗΜΑΣ Γιάννινα	500
ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ Γιάννινα	500
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Γιάννινα	500
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΜΠΕΡΗΣ Γιάννινα	500
ΦΡΙΕΟΣ ΤΖΙΟΒΑΣ Γιάννινα	500

Στις 11 Δεκεμβρίου 1983 ο Σύλλογός μας είχε την Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του. Κατά τη διάρκεια των εργασιών της συζητήθηκαν θέματα της ημερησίας διάταξης, καθώς επίσης και άλλα θέματα-προτάσεις που τέθηκαν εκείνη την ώρα. Όσο χρόνο διήρκεσε, αποδείχτηκε για μια ακόμα φορά η σύμπνοια και το ενδιαφέρον όλων των μελών του Συλλόγου στην αντιμετώπιση και επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το όμορφο ακριτικό χωριό μας, το ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ. Ακόμα, ψηφίστηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου για τη χρονική περίοδο 1984-1985. Αποτελείται από τους: Στέφανο Παναγιώτου, Πρόεδρο· Βασίλη Παπαγεωργίου, Αντιπρόεδρο· Γιώργο Λασπονίκο, Γραμματέα· Γιάννη Λέτσιο, Ταμία και Κώστα Τζαλόπουλο, Μέλος. Επίσης, στις 24 Φεβρουαρίου 1984, ημέρα Παρασκευή, έχουμε προγραμματίσει μαζί με το Σύλλογο του γειτονικού μας χωριού «Η ΜΟΛΙΣΤΑ» τον Ετήσιο Αποκριάτικο Χορό, που θα γίνει στο «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΑΛΟΝΙ». Θα χαρούμε, να γιορτάσουμε μαζί.

Για τον καινούργιο χρόνο 1984 ο Σύλλογός μας εύχεται σε όλους σας κάθε ΧΑΡΑ και ΕΥΤΥΧΙΑ.

**Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Γ. ΛΑΣΠΟΝΙΚΟΣ**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΣΙΑΝΗΣ Γιάννινα	500
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΤΑΣ Γιάννινα	500

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΚΟΤΖΟΣ Ελβετία	Φράγκα 50
ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Αμερική	Δολ. 25

Ευχαριστούμε

Ειδήσεις – κρίσεις – σχόλια

• ΤΟ τεύχος αυτό φτάνει καθυστερημένα στα χέρια των αναγνωστών του και ένας από τους λόγους είναι η προσαρμογή των διευθύνσεων στο νέο ταχυδρομικό κώδικα. Οι άλλοι λόγοι είναι οι γνωστές μας αδυναμίες που θα ξεπεραστούν ελπίζουμε σιγά-σιγά. Ένα πρώτο βήμα είναι η ενίσχυση της συντακτικής μας επιτροπής με δυο ακόμα συμπατριώτες μας, το δικηγόρο Νίκο Καζαμία και το Λογιστή Νίκο Τζουμέρκα. Στο γραφείο του κ. Νίκου Καζαμία που είναι στο κέντρο της Αθήνας, Εμμ. Μπενάκη 24 (4ος όροφος) τηλ. 3627.725 θα μπορούν οι αναγνώστες μας της Αθήνας και γενικά της Αττικής, περνώντας τις πρωινές ώρες να παραδίνουν συνεργασίες ή να πληρώνουν τις συνδρομές τους.

• Ο ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, ο ανταποκριτής μας στην Κόνιτσα εγκαταστάθηκε τώρα στα Γιάννινα. Οι φίλοι του θα τον βρίσκουν Ζαλοκώστα 1 – 452 21 Ιωάννινα. Εμάς βέβαια θα μας βρίσκει κι ο ίδιος ο ακούραστος αυτός ερευνητής που ανασκαλεύει αρχεία και παλιά τευτέρια και πλουτίζει το περιοδικό μας με τόσα ενδιαφέροντα από την ιστορία του τόπου μας.

• ΣΤΗΝ Κόνιτσα ανταποκριτής μας ανέλαβε τώρα ο Σωτήρης Τουφίδης, γνωστός κοινωνικός παράγοντας, συγγραφέας και καλλιτέχνης ειδών χρυσοχοίας.

Στο κατάστημά του στην αγορά της Κόνιτσας ή και στα τηλέφωνα 22.464, 22.212 θα μπορούν οι αναγνώστες μας της Κόνιτσας και των χωριών μας να απευθύνονται σ' αυτόν για καθετί σχετικό με το περιοδικό μας: Ειδήσεις, ανταποκρίσεις, εγγραφές συνδρομητών, εξόφληση συνδρομών κλπ.

• ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ του Συλλόγου Σαμαριναίων Αθήνας Απόστολος Πούχιας και της Αδελφότητας Κερασοβιτών Αθήνας Βασίλης Κιτσάκης με κοινό υπόμνημά τους προς τους Νομάρχες Ιωαννίνων και Γρεβενών, ζητούν την επισκευή του δρόμου Φούρκα – Σαμαρίνα, για να συνδεθούν οδικά ο δυο νομοί Ιωαννίνων και Γρεβενών με τη γραμμή: Γιάννινα–Κόνιτσα–Κεράσοβο–Φούρκα–Σαμαρίνα–Φιλιππαίοι–Γρεβενά, πράγμα που θα διευκολύνει τη διακίνηση των κατοίκων και

θα τονώσει το εμπόριο. Χαιρετίζουμε τη συνεργασία ανάμεσα στο μεγάλο και δυναμικό μας Κεράσοβο και την ξακουστή Σαμαρίνα και συνηγορούμε για το σωστό και δίκαιο αίτημα.

• ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ προχωρεί πάντα μπροστά. Το δραστήριο Συμβούλιο της Αδελφότητας στην Αθήνα με πρόεδρο το Βασίλη Κιτσάκη έκανε ακόμα ένα θαρραλέο βήμα με την έκδοση της δίμηνης εφημερίδας του «ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ», που με τις χωριανικές ειδήσεις, την ιστορία και τα προβλήματα του χωριού, θα συσφίξει ακόμα περισσότερο τις σχέσεις και τη συνεργασία των Κερασοβιτών για την πρόοδο του Κεράσοβου.

• ΑΠΟ το πρόγραμμα του Υπουργείου Χωροταξίας, διατέθηκαν στην επαρχία μας για τη διαμόρφωση Κοινοχρήστων χώρων τα εξής ποσά: Δήμος Κόνιτσας 600 χιλ. Ηλιόρραχη 300 χιλ., Αετόπετρα 300 χιλ., Καστανιανή 400 χιλ., Νικάνορας 300 χιλ., Πάδες 300 χιλ. Πλαγιά 400 χιλ., Πύργος 300 χιλ., Φούρκα 300 χιλ.

• ΓΙΑ το αρδευτικό έργο Μελισσόπετρας–Καλόβρυσης διατέθηκαν από το Υπουργείο Γεωργίας 100 εκατομ. δραχμές.

• ΠΡΟΕΔΡΟΣ της ΑΔΕΔΥ στις τελευταίες αρχαιρεσίες της Ανωτάτης Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας των Δημοσίων Υπαλλήλων Ελλάδας, εκλέχτηκε πάλι ο συμπατριώτης μας Πεκλαρίτης (Πηγή) Καθηγητής Δημήτρης Κίτσιος.

• ΣΤΙΣ 17.11.1983 στον Αγιο Νικόλαο Αχαρνών της Αθήνας έγιναν οι γάμοι της Αντωνίας Κολιού, κοινωνικής λειτουργού θυγατέρας του προϊσταμένου της Βιβλιοθήκης Κόνιτσας μετά του Μαρίνου Σπηλιοπούλου καθηγητή Βιολογίας.

• Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Β. ΣΤΕΡΤΣΙΟΣ από τον Αμάραντο πέτυχε στις πανελλήνιες εξετάσεις και γράφτηκε φοιτητής στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών. Συχαίρουμε κι αυτόν και την οικογένειά του και του ευχόμαστε συνεχή πρόοδο.

• ΠΡΟΣ το Γηροκομείο της Κόνιτσας και εις μνήμην Καλλιρρόης Τόγγα προσέφεραν τα ακόλουθα ποσά: Η οικογένεια Δημητρίου Καλαϊτζή δρχ. 20.000, η κ. Χαρίκλεια Τσαρ-

τσάλη, 5.000, η κ. Ιουλία Τσίκα 5.000, ο κ. Γεώργ. Τσαρτσάλης 5.000, η οικογ. Αλεξάνδρου Λαμπρίδη 2.000, ο κ. Αντών. Καλαϊτζής 3.000, ο κ. Σπυρ. Καλαϊτζής 2.000, ο κ. Νίκ. Βυρτσώνης 5.000, οι κες Ειρήνη και Κλεοπάτρα Τσίκα 1.000, ο κ. Δημ. Χατζηγεωργίου 2.000 και η κ. Ελευθ. Μπαρύτσου 2.000. Επίσης εις μνήμην Κων/νου Ραμαντζά προσέφερε ο κ. Νίκ. Βυρτσώνης δρχ. 5.000.

• ΔΥΟ Αθηναίοι κυνηγοί οι Γιώργος Παρτολομαίος και Θεμιστοκλής Κανέλης που κυνηγούσαν στην παραμεθόρια περιοχή Μολυβδοσκεπάστου, συνελήφθησαν από τους Αλβανούς και αφού κρατήθηκαν αρκετές ημέρες παρεδόθησαν στις Ελληνικές αρχές στο φυλάκιο της Κακαβιάς.

• ΣΤΟ χωριό Πάδες, από πυρκαϊά που προκλήθηκε από το αναμένο τζάκι, κάηκε το σπίτι της γριας Στεριανής Ράπτη και υπέστη ελαφρά εγκαύματα και η ίδια, που έμεινε στους πέντε δρόμους.

• ΤΟ ΝΕΟ Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Δροσοπηγιωτών της Αθήνας είναι το εξής: Πρόεδρος Γιάννης Ζιώγας, Αντιπρόεδρος Λάμπρος Τζίμος, Γραμματέας Παύλος Ζώγας, Ταμίας Βαγγέλης Σιούτης, Μέλος Γιώργος Κουτουλούλης.

Η Δ/νση της Αδελφότητας είναι: Γιάννης Ζιώγας Λυσίου 11 – 163 46 Ηλιούπολη, Τηλ. 9706.002.

• Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Κονιτσιωτών της Αθήνας «Ο ΑΩΟΣ» οργανώνει στις 11 Φλεβάρη 1984 Σάββατο βράδυ στο Ξενοδοχείο ΣΤΑΝΛΕΫ μεγάλη συνεστίαση και καλεί Κονιτσιώτες και φίλους της Κόνιτσας να διασκεδάσουν με ντόπια βιολιά.

• Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ του Διστράτου της Αθήνας κυκλοφόρησε καλλιτεχνικότατο ημερολόγιο 1984 με μεγάλες έγχρωμες φωτογραφίες του χωριού. Την επιμέλεια της έκδοσης έκανε ο καλλιτέχνης φωτογράφος Γραμματέας του Συλλόγου Στέργιος Σβάρνας.

Είναι μια δουλειά που αξίζει πολλά συγχαρητήρια.

• ΓΙΑ τις γιορτές και τον καινούργιο χρόνο, για το κόψιμο της πίττας και την οργάνωση χορών και συνεστιάσεων, οι Σύλλογοι και οι Αδελφότητές μας βρίσκονται σε πυρετό κίνησης και προετοιμασίας. Τα Διοικητικά Συμβούλια κυκλοφόρησαν εγκύκλιες και δρισαν και τις ημερομηνίες.

Ο Σύνδεσμος Βουρμπιανιτών κόβει την πρωτοχρονιάτικη πίττα του στις 14 Γενάρη, Σάββατο 7.30' μ.μ. στο «ΜΠΑΓΚΕΙΟ». Ο Σύλ-

λογος Εξοχιτών – Τραπεζιτών την Κυριακή 22 Γενάρη στο Ξενοδοχείο «ΟΜΟΝΟΙΑ». Η Αδελφότητα Λαγκαδιωτών οργανώνει τον ετήσιο χορό της στις 28 Γενάρη στο Ξενοδοχείο PRESIDENT και ο Σύλλογος Ασημοχωριτών κόβει την πίτα στις 29 Γενάρη στο ΣΤΑΝΛΕΫ. Για τις εκδηλώσεις αυτές καθώς και άλλες των Συλλόγων των άλλων χωριών μας θα γράψουμε στα επόμενα φύλλα. Τώρα περιοριζόμαστε στις προσκλήσεις της Αδελφότητας Πηγιωτών – Νικανοριτών για το κόψιμο της πίτας στην αίθουσα της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ που είναι έμμετρη κι αρχίζει: «Στις 4 Γενάρη – Κορτίνστα και Πεκλάρι – λέμε ν' ανταμωθούμε – αντάμα να τα πούμε – κι όλο και κάτι θα βρεθεί – να φάμε και να πιούμε.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Καστανιανιτών Κώστας Στεργίου αφού αναφέρεται στις καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις στην Καστανιανή που σημείωσαν επιτυχία με τη θεατρική παράσταση του έργου του Δ. Ψαθά «Το Στραβόξυλο» και την Καστανιανή μουσική βραδιά, εκθέτει το πρόγραμμα των νέων δραστηριοτήτων που είναι: 1) Έκδοση Καστανιανήτικου ημερολογίου 1984 που αναφέρεται σε παραδοσιακά κτίσματα της Καστανιανής. 2) Κοπή βασιλόπιτας – συνεστίαση στις 22 Γενάρη. 3) Αποκριάτικη εκδομή στην Καστανιανή 2-5 Μάρτη και 4) Αποκριάτικος χορός στην Αθήνα στις 10 Μάρτη 1984 το Σάββατο βράδυ στο Ξενοδοχείο ΣΤΑΝΛΕΫ.

• ΤΟ ΝΕΟ Διοικητ. Συμβούλιο της Αδελφότητας Χιονιαδιτών απευθύνει εμπνευσμένη έκκληση σ' όλους τους Χιονιαδίτες να το βοηθήσουν στο έργο του, τους καλεί να επισκευάσουν όλοι τα σπίτια τους στο χωριό και... «Από τώρα αγαπητοί μας χωριανοί ετοιμαστείτε και προγραμματίστε για τις διακοπές του καλοκαιριού στο χωριό μας. Σύνθημά μας ας είναι: ΟΛΟΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ. Να πιούμε νερό απ' το Μανουρά και το Πηγαδούλι, απ' τη Ντούλα – Βρύση και τα Παλιόρουγκα, να ψήσουμε στον Αη–Λια και να χορέψουμε στον Πλάτανο».

Το Διοικ. Συμβούλιο είναι: Πρόεδρος Ευριπίδης Ζωγράφος, Αντιπρόεδρος Παντελής Σακούλης, Γεν. Γραμματέας Στέφανος Μάτσος, Ταμίας Βασίλειος Μανδρίδης, Μέλη Απόστολος Χρήστου, Χριστόδουλος Δημητριάδης, Νικόλαος Λιάτσης.

Νέα από την πατρίδα

- ΣΤΙΣ 13/10/83 δόθηκαν από την αρμόδια επιτροπή του Κληροδοτήματος Δόβα πέντε χρηματικά βραβεία σε ισάριθμους άριστους μαθητές.

Αυτοί είναι:

- 1) Γεωργάτη Βασιλική Γ' Λυκείου
- 2) Ευαγγέλου Δημήτρης Β' Λυκείου
- 3) Κουφάλα Μαρία Γ' Λυκείου
- 4) Μανδραλή Μαρία Γ' Λυκείου
- 5) Παπαθεμιστοκλέους Αργυρώ Β' Λυκείου

Τους εκφράζουμε τα συγχαρητήριά μας και ευχόμαστε, αυτό να γίνει παράδειγμα και για άλλους μαθητές.

- ΟΠΩΣ κάθε χρόνο έτσι και φέτος γιορτάστηκε με τα καθιερωμένα η 28η Οκτωβρίου. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος και η μαθητική νεολαία παρέλασε στην πλατεία μετά τη δοξολογία.

Τον πανηγυρικό εκφώνησε ο φιλόλογος κ. Ν. Στασινός. Δευτερολόγησε ο Μητροπολίτης και κατάθεσαν στεφάνια οι αρχές στο μνημείο της πλατείας.

Για πρώτη φορά εφέτος κλήθηκαν από το Δήμο οι διάφοροι Σύλλογοι και κατάθεσαν στεφάνια την παραμονή της μεγάλης γιορτής. Αυτό προκάλεσε διάφορα σχόλια, γιατί

κάθε χρόνο η κατάθεση γινόταν το πρωί της 28ης απ' όλους μαζί χωρίς εξαιρέσεις.

Το απόγευμα έγινε χορός στην πλατεία από μαθητές και μαθήτριες με τοπικούς οργανοπαίχτες και το βράδι έπαιξαν διάφορα σκέτς στην Πνευματική Στέγη τα κατηχητικά σχολεία.

- **ΘΕΡΜΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ.**

Όλο το φθινόπωρο, φέτος, η θερμοκρασία διατηρήθηκε σε υψηλά επίπεδα στην Κόνιτσα. Είχαμε πραγματικά μικρό καλοκαιράκι κι ο αγροτόκοσμος ευνοήθηκε όσο έπρεπε στις δουλειές του.

Το πατροπαράδοτο «Παζαρόπουλο» έγινε με καλοκαιρία και σαν τελείωσε κι αυτό, έπεσε και η βροχή που περίμεναν οι γεωργοί.

Τα σταφύλια ξεπλύθηκαν και ο τρύγος από τις περγουλιές ήταν πλούσιος. Για μέρες και νύχτες, οι γειτονιές μοσχομύριζαν από μούστο και τσίπουρο καθώς άρχισαν τα ρακοκάζανα να βράζουν.

Ο «ξέφλος», η χαρούμενη ασχολία των αγροτών του παλιού καιρού, που αντάμωνε συγγενείς και γειτόνους τα βράδια, ξεθύμανε πια στις μέρες μας. Τα μηχανήματα, βλέπετε, έκαναν το θάμα τους... Οι γύρω

Ανακοίνωση-Παράκληση

Ο συνεργάτης μας και πρώην ανταποκριτής μας στην Κόνιτσα κ. Αναστάσιος Ευθυμίου, που εγκαταστάθηκε μόνιμα στα Γιάννινα, κατά την προ ημερών μετακόμισή του, έχασε στο δρόμο, (έπεσαν από το αυτοκίνητο), 2-3 δέματα με ρουχισμό, οικιακά σκεύη και κυρίως βιβλία και χειρόγραφα. ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ΘΕΡΜΑ όποιος τα βρήκε ή γνωρίζει κάτι γι' αυτά, να ειδοποιήσει στα γραφεία μας, ή απ' ευθείας τον ίδιο τον κ. Αναστάσιο Ευθυμίου, Ζαλοκώστα 1 Ιωάννινα, και θα αμειφθεί.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΜΙΛΤΟΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ

**ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΣΩΡΡΟΥΧΩΝ**

**2ας ΜΑΪΟΥ 12 & ΓΟΡΔΙΟΥ 2 –
Ν. ΣΜΥΡΝΗ (ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ)
ΤΗΛ.: 9336.100 – 9321.900**

**ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ
ΜΕ ΤΙΜΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ**

κορφές των βουνών μας πήραν το πρώτο χιονένιο βάφτισμά τους στις αρχές του Νοεμβρη. Εξαιρετικές αποχρώσεις είχαν φέτος τα χρώματα του δάσους από τον Αι-λιά ως το Κάστρο και πέρα στης Γραβιάς τα πλάγια.

Αλλά δε ζέσταναν μόνον οι μετεωρολογικές συνθήκες τους Κονιτσιώτες φέτος ζεστάθηκαν και από κάτι άλλο.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της Κόνιτσας, έγιναν τόσες πυκνές και ποικίλες εκδηλώσεις με κινητοποίηση αρκετού κόσμου και ιδιαίτερα νέων.

Έτσι μετά το γιορτασμό της 28ης Οκτωβρίου, άρχισαν οι κινητοποιήσεις για το βυρσοδεψείο.

Συσκέψεις και κόντρα συσκέψεις της Αγωνιστικής Επιτροπής και Δήμου για τη μεθόδευση του αγώνα. Συγκέντρωση στον κινηματογράφο «ΟΛΥΜΠΙΟ» με ομιλία από τον Δήμαρχο και συμπαράσταση όλων των φορέων. Τα μεγάφωνα μετέδιδαν καθημερινά στην πλατεία, συνθήματα κατά του βυρσοδεψείου και διάφορα πανώ με τα ίδια συνθήματα είχαν τοποθετηθεί σε διάφορα εμφανή σημεία της πόλης.

Τέλος, αποκορύφωμα όλων των εκδηλώσεων, ήταν η μεγαλειώδης και πρωτόφαντη για την Κόνιτσα πορεία διαμαρτυρίας στα Γιάννινα.

Από το βράδυ της 24ης Νοεμβρίου έγιναν όλες οι προετοιμασίες και την Παρασκευή 25-11-83 (γιορτή της Εθνικής Αντίστασης) στις 11.30 το πρωί συγκεντρώθηκαν στην πλατεία γύρω στα εκατό I.X. αυτοκίνητα και έξι λεωφορεία για τη μεταφορά των Κονιτσιώτων στα Γιάννινα. Τα καταστήματα κλειστά. Ο ενθουσιασμός ήταν μεγάλος. Μαθητές γυμνασίου – τεχνικού Λυκείου και Δημοτικού ακόμα, με πανώ και σημαίες μαύρες έφθαναν στην πλατεία και επιβιβάζονταν στα λεωφορεία. Μικροί και μεγάλοι, γυναίκες και άνδρες έκεινην σε μια μεγάλη φάλαγγα οργανωμένα και ομόφυχα. Στις δύο το μεσημέρι, η φάλαγγα περνούσε πανηγυρικά έξω από τη Νομαρχία και τερμάτισε στο μώλο. Από 'κει, με τα πανώ και τα

πλακάτ, γύρω στα 800 άτομα ξεκίνησαν την πορεία διαμέσου της οδού Αβέρωφ.

Τα συνθήματα «ΟΧΙ στο βυρσοδεψείο» «ΟΧΙ στη Χαβούζα» κ.λ.π. ακούστηκαν βροντερά στο κέντρο των Γιαννίνων και ο Κονιτσιώτικος λαός γέμισε το προαύλιο της Νομαρχίας με την αγωνιστική του παρουσία.

Δόθηκε ψηφισμα στο Νομάρχη, η EPT πήρε συνέντευξη από το Δήμαρχο και τελικά το Νομαρχιακό Συμβούλιο, ύστερα από ζωηρή συζήτηση, αποφάσισε με ψήφους 14 κατά της λειτουργίας του βυρσοδεψείου και μιας λευκής (ψήφου), να βρεθεί κάποια λύση για τη μετατροπή του.

Ο αγώνας του λαού δικαιώθηκε και όλοι στην Κόνιτσα ελπίζουμε πως γρήγορα θα γίνει πραγματικότητα η λειτουργία ενός αποδοτικού και χωρίς ζημιογόνες επιπτώσεις εργοστασίου.

Με τον αγώνα κατά του βυρσοδεψείου ο πατριωτισμός των Κονιτσιωτών έλαμψε και αποδείχτηκε πως με τέτοια ομοψυχία και αγωνιστικότητα θα μπορέσει να πετύχει περισσότερα στο μέλλον για ένα ζωντάνεμα της επαρχίας και για ένα καλύτερο αύριο των κατοίκων της...

• Στις 4-11-83, ώρα 11 π.μ. έγινε στο Δημαρχείο της Κόνιτσας, παρουσία του Δήμαρχου κ. Σ. Γκότζου, ο γάμος του Νίκου Κωστάκη και της Παναγιώτας Παπαϊωάννου από τα Γιάννινα.

Μάρτυρες ήταν ο κ. Βαγγ. Παπαχρήστου και η δ. Μαρ. Ζαφειροπούλου. Ήταν ο πρώτος πολιτικός γάμος που έγινε στην πόλη μας και πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε κατά την ώρα της τελετής στην αίθουσα του Δημαρχείου.

Η προϊσταμένη του γραφείου δ. Άννα Χούσιου με λεπτό γούστο, είχε φροντίσει για το στολισμό της αίθουσας και όλα παρουσίαζαν μια χαρούμενη όψη. Μετά το τέλος της σύντομης διαδικασίας του γάμου, οι νεόνυμφοι δέχτηκαν τις ευχές όλων των παραβρισκόμενων.

• Στις 6-11-83 τελέστηκαν οι γάμοι του Αποστόλη Στεργίου και της Λεμονιάς στη Μητρόπολη της πόλης.

Αρραβωνιάστηκαν: Ο Κώστας Στέφου και η Μαίρη Κουκούμη.

Ο Μάκης Χατζηεφραιμίδης και η Γιολάντα Καρυώτη.

- Η Ερμηνεία Δ. Δημόπουλου και η Αγαθή Κ. Χατζημελετίου απόκτησαν αγοράκια.
- Την 14ην Δεκεμβρίου και ώρα 6.30 μ.μ.

**ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ – ΨΥΓΕΙΟ
ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΡΕΑΤΩΝ
ΛΟΥΚΑΣ ΜΑΛΙΑΚΑΣ
ΤΗΛ.: 5811.921**

στο Κέντρο Νεότητος πραγματοποιήθηκε, από την Επιτροπή Ειρήνης Κόνιτσας σε συνεργασία με το Δήμο και τους άλλους φορείς της πόλης, συγκέντρωση για την Ειρήνη.

Το θέμα «Πυρηνικά. Απύραυλα Βαλκάνια» ανάπτυξαν τρεις ομιλητές από επιτροπές Ειρήνης των Γιαννίνων (είχαν κληθεί και οι τρεις Ε. Ειρήνης).

Οι ομιλίες ήταν πολύ κατατοπιστικές και ακολούθησαν ερωτήσεις από τους συγκεντρωμένους. Από τον πρόεδρο του Δημ. Συμβουλίου, διαβάστηκε μήνυμα συμπαράστασης του Δημ. Συμβουλίου που κατά σύμπτωση συνεδρίαζε εκείνη την ώρα.

Ήταν μια ενωτική συγκέντρωση του Κονιτιώτικου λαού που καταδίκασε τον πυρηνικό ανταγωνισμό και ένωσε τη φωνή του με τη φωνή, όλων των άλλων φιλειρηνικών λαών της γης, για μια ειρηνική ανθρωπότητα.

• ΆΛΛΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρόλο που οι αγώνες κατά του βυρσοδεψείου ήταν το «φλέγον θέμα» δε σταμάτησαν και οι άλλες δραστηριότητες στην Κόνιτσα.

Έτσι από τις 15-11-83 άρχισε το γιορταστικό τριήμερο για τα 10χρονα του Πολυτεχνείου.

Την πρώτη μέρα έγινε συζήτηση νεολαίων για το νεολαιϊστικό κίνημα και το Πολυτεχνείο. Παραβρέθηκαν αντιπρόσωποι των Νεολαίων ΠΑ.ΣΟ.Κ. – Κ.Ν.Ε. – ΕΚΟΝ Ρ. ΦΕΡΑΙΟΣ. Η συζήτηση και οι τοποθετήσεις των ομιλητών καθώς και οι ερωτήσεις των ακροατών ακούστηκαν με πολλή προσοχή και ενδιαφέρον απ' όλους.

Την 16-11-83 συνεχίστηκε η έκθεση φωτογραφικών ντοκουμέντων από την εποχή της δικτατορίας και του Πολυτεχνείου, (άρχισε

μαζί με τη συζήτηση από την προηγούμενη μέρα).

Η 17-11 αποτέλεσε το αποκορύφωμα των εκδηλώσεων, με γιορτές στα σχολεία και πορεία των μαθητών του Γ.Τ. Λυκείου, ως την κεντρική πλατεία όπου έγινε κατάθεση στεφάνων από όλους τους φορείς στις 12,30 π.μ.

Το βράδυ, στο Κ. Νεότητας τερματίστηκαν οι τριήμερες εκδηλώσεις με ομιλίες, ποιήματα κ.λ.π.

- ΔΙΑΛΕΞΗ με θέμα «Υγιεινή των δοντιών» έγινε την 16-11, ώρα 4,30 μ.μ. στο Γ' Δημ. Σχολείο από τον οδοντίατρο κ. Π. Ρέντζο. Την πρωτοβουλία για τη διάλεξη είχε ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Γ' Δημ. Σχολείου.

Με την ευκαιρία αυτή ο Οδοντιατρικός Σύλλογος Ιωαννίνων, πρόσφερε στα παιδιά όλων των σχολείων της πόλης, οδοντόβουρτσες και κρέμες.

- ΣΤΙΣ 10-11, έγιναν οι γάμοι του Στάθη Κρυστάλλη και της Σταυρούλας Σπανού στον Άγιο Κων/νο.

- ΣΤΙΣ 18-11, έγιναν οι γάμοι του Τόλη Στεργίου και της Λεμονιάς Φίλιου, στη Μητρόπολη.

- ΣΤΙΣ 30-11, βρέθηκε νεκρή στο Κεφαλοχώρι, πεσμένη σε λάκκο, η Στεργιανή Φασούλη, 75 χρόνων.

- ΣΤΙΣ 4-12-83 έγιναν οι γάμοι του Σταύρου Γαϊτανίδη και της Φρειδερίκης Παπαθεμιστοκλέους.

- ΤΟ ΠΡΩΤΟ χιόνι στην Κόνιτσα φέτος, τόρριξε την πρώτη του Δεκέμβρη. Μια «πασπάλα» μόνο στην πόλη αλλά στα γύρω χωριά έρριξε με την ψυχή του.

Το δεύτερο κύμα ήρθε στις 8-12. Φαίνεται πως ο φετινός χειμώνας θα είναι αλλιώτικος από τους άλλους.

Σωτήρης Τουφίδης

Υπεύθυνος κατά Νόμο και οικονομικός διαχειριστής:
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Αχαρνών 208,
Αθήνα 112 52 – Τηλ. 8649.476

Ανταποκριτές:

Κόνιτσα: ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΟΥΦΙΔΗΣ, Κόνιτσα, Τηλ. 22464, 22212
Γιάννινα: ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Μεγ. Αλεξάνδρου 11, Τηλ. 28.117

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

I. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, Αχαρνών 244 – 112 53 Αθήνα – Τηλ. 8677.686
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: Εσωτ. δρχ. 400 – Εξωτ. δολ. ΗΠΑ 20

